

உ.
குஹமயம்.

1478
(843)

யாழ்ப்பாணத்துச் சன்னாகம்
வரதபண்டிதரவர்கள் இயற்றிய

குருநாதசுவாமி
கி ள் னே வி டு தா து.

இ ி து

யாழ்ப்பாணத்தில் உலேவிலாசரும்,
இந்தியாவில் கண்டரமானிக்கம் விவேகாநந்தர்சபை
ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ணகலாசாலை என்பவற்றின்
ஆசிரியரும் ஆகிய

தமிழ்ப்பண்டிதர்: வ. மு. இரத்தினேசுவரையரால்
பரிசோதித்தபடி

சு. இ. சிவராமலிங்கையரால்

கோத்துவில்
சோதிடப்பிரகாச யந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(இரண்டாம் பதிப்பு.)

1931.

உபந்நியாசம்.

திருமூலநாயனாராலே சிவபூமீபென்று விதந்துகூறப்பட்ட நம
மண்டலத்திலே செந்தமிழ்மங்கை தங்கிவீற்றிருக்கும் யாழ்ப்பா
ணத்தைச் சேர்ந்த சன்னாகம் என்னுமுரிலே, எறக்குறைய ௨00-
வருஷங்களுக்கு முன்னே ஸ்ரீகாசியினின்றும் வந்து எழுந்தருளி
யிருந்த, எமது குலசிகாமணியாகிய வரகலிப்புலமை வரதபண்டித
ரவர்களால் இயற்றப்பட்ட நூல்கள்: சிவராத்திரிபுராணம், வகாதசி
புராணம், கிள்ளைவிடுதூது, பிள்ளையார்கதை, வைத்தியசாஸ்திர
மாகிய அமுதாசரம் முதலியன. இவைகளையென்றி, வேறு தனிப்
பாக்களும், திருவஞ்சன்முதலியனவும் இவராற்செய்யப்பட்டிருக்
கின்றன.

மேலே கூறப்பட்டவற்றுள் எள்ளுஞ் சிறப்புடைய கிள்ளை
விடுதூது என்னும் பிரபந்தத்தைப் பரிசோதித்துப் பிரகடனஞ்
செய்யுமாறு எம்மைப் பலர் வேண்டினாராதலின், யாம் சில பொருத்
தமான மூலபாட திருத்தங்களைக் காட்டியும், சில அருஞ்சொற்
பொருள்களைக் கூட்டியும் அச்சிடுவித்தாம். குற்றங்களைந்து குண
மனைந்தொழுகல் கற்றோர் கடனாகும். நிற்க;

இக்கிள்ளைவிடுதூது கீங்கையென்றுறையைச் சேர்ந்த “சண்ணி
யவளை” என்னுமிடத்திலெழுந்தருளிய குருநாதசுவாமியீது இயற்
றப்பட்டது. கிள்ளைவிடுதூது என்பது கிளியைத் தூது விடுதலைக்
கூறும் பிரபந்தம். தூதாவது: ஆண்பாலும், பெண்பாலும் அவரவர்
காதலைப் பாணன்முதலியவுயர்தினையோடும், கிள்ளைமுதலிய அரி
நினையோடுஞ் சொல்லித் தூதுபோய் வருவாயாக என்று களி
வெண்பாவாற கூறுவது.

இந்தூலைப் பரிசோதிக்கின்றழி ஏமக்கு நேர்ந்த சந்தேகங்கள்
பல. அவைகளையெல்லாம், எமக்குச் செந்தமிழ்ப் பாஷையைச்
செவியறிவுறுத்தியவரும், வடமொழி தென்மொழியாகிய இரு
முதுமொழிகட் கொருபெருந் தலைமைத் திருவமர்ந்திலங்கும் வித்
துவசிரோமணியும் ஆகிய சன்னாகம் ஸ்ரீமத். அ. குமாரசுவாமிப்புலவ
ரவர்கள் தீர்த்தார்கள். அவர்கள் எமக்காகப்பிரிந்த கருணையின்
மாட்சி கழறுந்தரத்ததன்று.

இதனை அழகுற அச்சிடுவித்து வெளிப்படுத்திய ஸ்ரீமத். ச. இ.
சிவராமலிங்கையரவர்கள் நன்றி என்றும் பாராட்டற்பாலதாகும்.
சபமஸ்து.

உடுவில;
தூர்மதிஸ்ரீ
ஆனிமீ

வ. மு. இரத்தினேசுவரையர்.

சிறப்புப்பாமிரம்.

யாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகம்

வித்துவச்சோமணி

ஸ்ரீமத். அ. குமாரசுவாமியப்புவரவர்கள்

சொல்லியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

கொள்ளுநெறிக் கண்ணியநல் வளையுறையுங் குருநாத குகளுர் மீது
தெள்ளியசீர் மறைவல்லோன் வரதன்னும் பண்டிதர்கோன் செய்துவைத்த
கிள்ளைவிடு தூதுபரி சோதனைசெய் தச்சினிடைக் கிளரச் செய்தான்
தள்ளரிய வவன்மரபில் வருமத்தி நேசுரனாந் தமிழ்வல் லோனே.

நவாலியம்பதி உபாத்தியாயர்

ஸ்ரீமத். க. சோமசுந்தரப்பிள்ளையவர்கள்

சொல்லியவை.

விருத்தம்.

புருவளர்தா மரைவளருந் திசைமுகனு நெடுமாலுந் தேடிக்காண
மருவளர்பூம் கொன்றைமுடி மலர்ப்பாதத் தெம்பெருமான் மகிழ்ந்து வாழும்
பெருவளஞ்சேர் காசியொர் இ யெழுந்தருளீர் யாழ்ப்பாணம் பிறங்கு சுன்னை
அருவளப்பொற் பதிவளர்தான் மாவரத் ராசனெனு மந்த னானன். (க)

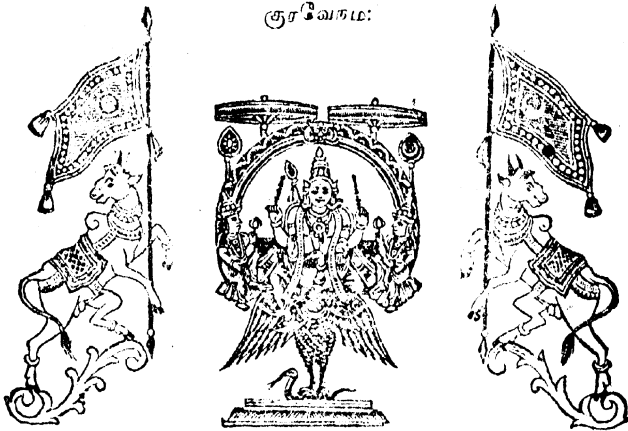
பன்னுமறை விப்பிரர்கள் சிகாமணியா யுலகமெலாம் பரவ வாழ்வான்
மன்னுயிர்கட் குறுதிதரும் தமிழனாகக் கிலவியற்ற மனததுட் கொண்டி
முன்னவனாக் கணபதியின் நிருக்கையே முதலாக மொழிந்த நூல்கள்
கன்னல்கசத் திடவினிக்குங் கலைத்தமிழ்ப்பா வாலந்நாட் கழறினானே. (உ)

தெள்ளுதமிழ்ப்பாவாணர் செவியமுதாய்ச் செய்தளித்த சிறந்த நூலுட்
கிள்ளைவிடு தூதெனப்பேர் கிளத்துபிர பந்தமொன்று கேடுறாமல்
உள்ளகர லிகிதவழுஉக் களைந்தெடுத்துத் தாய்தாக்கி யுயர்ச்சி தங்க
வெள்ளலிலா வகையெழுதா வெழுத்திலிடு வித்தானிக் கெவனோ வென்னில்.

முன்னமுரை மாவரத் ராசனெனுங் கவிஞர்பிரான் குலமா முந்நீர்
தன்னிலெழு கலைமதிய மாரியஞ்செந் தமிழிரண்டுந் தன்னே ரில்லாச்
சுன்னைவரு வித்வசிகா மண்குமர சுவாமியெனுந் தூயோன் நன்பால்
நன்னயமொ டோதியுணர்ந் தோனரன்ற னுளக்கமல நாட்டு மேலோன். (ச)

சுக்கோல மிடும்பழனத் தடவயல்கு முடுவினகர் தன்னில் வாழ்வோன்
மங்காத தமிழ்ப்புலமை யாசிரியத் தலைமையாளன் மறைநூல் வல்லான்
அங்காத லுடன்முருகே சையனளித் திட்டதிருக் குமரனன்பிற்
பொங்கோத வேலிநிலம் புகழுமிரத் நேசுரபூ சுரனென்பானே. (ஈ)

வ.
குமயம்.
குரவேநம்:

குருநாதசுவாமி
கிள்வளாவிடு தூது.

காப்பு.

கொற்றமிகுந் தெய்வக் குருநாத சாமிதன்மேற்
சொற்றதமிழ்க் கிள்ளைவிடு தூதுரைக்கக்—கற்றுணர்ந்தோர்
நான்முகத்தோன் போற்றுமுக்க ணக்க னருள்பாலன்
1ரேன்முகத்தோன் றுளே துணை.

அவையடக்கம்.

கூதலுடையார்நெருப்பின்புகைத்தீமைகுறிக்கிலர்நோய்கொண்டபேர்கள்
வாதபித்தகடும்பிணிக்கோர்மருந்துருசிபார்க்கிலரவ்வாறுபோல
மூதறிவா லுணர்ந்தோர்கள்குருநாதசாமியென்னுமுதல்வன்பேரிற்
காதையினைக்கொள்வரென்புன் கவிக்குறைகண்டாலுநெஞ்சிற்சுருதிடாரே.

நூல்.

கலிவேண்பா.

1. சீர்தங்கு தெள்ளமுதுஞ் செந்திருவு மைந்தருவுங்
கூர்தங்கு நாகோட்டுக் குஞ்சரமு—மேர்தங்கும்

1தோல் - யானை.

2. 1ஆரத் தனத்தே வரம்பையரும் வந்துதித்த
2கிரக் கடற்றேன்றுங் கிள்ளையே—பாருவகில்
3. இந்துதவு நன்னுதலார்க் கின்பமுடன் றாதுபோய்
வந்துதவுங் கிஞ்சகவாய் வன்னியே—3நந்துதவு
4. முத்தே நவமணியே மோகமட வாருயிரின்
றத்தே தனிர்க்கவருந் தத்தையே—4கத்திரிகள்
5. கள்ளையில் பைம்பூங் கணைக்காம வேளேறக்
கிள்ளையாய் வந்தபசுங் கிள்ளையே—தெள்ளுநுனல்
6. ஆட்டிப்பா ராட்டி யமுதூட்டிச் சீராட்டிக்
கூட்டி லுணையிருத்திக் கோதாட்டி—நாட்டமுடன்
7. என்போ லிகழ்ச்சிசற்று மில்லாம லெண்ணிரண்டு
கண்போல் வளர்த்த கடன்றீர—நண்பாகத்
8. தக்கசந்த மார்பகத்துச் சாமிகுரு நாதன்பான்
மிக்கநீசந்து போய்மீள வேண்டுகாண்—புக்கதுயர்
9. மன்றன் மலரன்ன மருவுகுரில் வண்டுவிண்டு
தென்றல்பயில் பூவையுடன் செப்பேன்காண்—முன்றனியே
10. மாருருங் கொங்கைமுலை மங்கை மணவாள்
னாருருஞ் செஞ்சடையா னாருநிற்—நேருருங்
11. வீதி தனின்முனிவர் விண்ணோ ரதிகயிப்பப்
பாதிமதி நெற்றிப் பரவைபா—லோதியுணர்
12. சுந்தரற்காத் தூதுபோய்ச் சொல்லித் திரும்பிவந்தா
னிந்தக் கதைகேட்ட தில்லையோ—முந்தொருநாட்
13. பாண்டவர்க டங்கள் பகைமுடிக்கப் பாஞ்சாலி
கூண்ட கரிய குழன்முடிக்க—நீண்ட
14. திருமலைச் சக்கரக்கைத் தேவைக் குவளை
யருமலை சூட்டி யனுப்பக்—குருகுலத்துத்
15. தூண்டு பரித்தேர்ச் சுயோதனன்பாற் றாதாகி
யாண்டுபோய் மீண்டுவந்த தாய்ந்திலையோ—மாண்டகைய
16. சித்திரப்பொற் பாவைநிகர் சீதை துயர்தீர்க்கப்
7பத்திரதன் புத்திரன்னுன் பண்டனுப்ப—வத்திரநேர்

1ஆரம் - முத்து. 2கிரம் - பால். 3நந்து - சங்கு.
4கத்து அரிகள் - ஒலிக்கின்றவண்டுகள்.
5சந்து - தூது. 6விண்டு - மேகம்.
7பத்திரதன்புத்திரன் - இராமன்.

17. அஞ்சனக்க 1ணஞ்சனேசே யஞ்சாதி 2ரஞ்சமுத
வஞ்சகன்பாற் று துபோய் வந்திலனே—கஞ்சமலர்க்
18. கண்ண யிரமுடையோன் கற்பிக்கப் பொற்கழற்கா
னண்ணர் பரவு நளராசன்—பெண்ணார்
19. அமுததம யந்திதன்பா லன்று மறுக்காமற்
சுகமுடனே சென்றிலனே தூது—குமுதவிதழ்
20. மாதருயிர் காக்க வரும்புண் ணியமிதனு
லேத முறுமிறிபொன் நிலையே—யாதலினால்
21. தாதூது வண்டுமுர றார்வாங்கப் பைங்கிளியே
நீதூது செல்ல நினைந்தருள்வாய்—மீதாரக்
22. கண்ட 3விறும் பூதெனது காதலளித் தோன்றகைநாட்
கொண்ட துயர்விரகங் கூறக்கே—எண்டர்புகழ்
23. தெல்லிநகர் மாவையூர் சேர்ந்தபழை செங்கமல
வல்லியிருந் தேவாழ்வி மன்காம—நல்லளிகள்
24. கீதமுறுஞ் சோலைக்காங் கேயன் றுறைதேவர்
காதல் புரிவளமைக் கட்டுவனார்—சீதமலர்
25. மன்னு மயில்வாழ் மயிலை வயாவிளான்
பன்னுபுக முற்ற பலாலியூ—ருன்னரிய
26. புண்ணியமு மிக்க புகழும் படைத்ததனான்
மண்ணின் மிகுத்த வறுத்தலையூ—ரெண்ணரிய
27. தன்முடடன் செல்வமிசுந் தையிட்டி யிவ்வூறிற்
சன்ம மெடுத்த சனங்களுக்கும்—பொன்னினுடன்
28. துய்யமுப்பா லாறுவினே சோறுதவி யாங்கவர்க்கு
வெய்ய பிணிநோய் விலக்கியே—யையமறக்
29. கேட்டவர நல்குங் கிருபைச் சமுத்திரமாங்
4கோட்டமதில் வாழுங் குலதெய்வ—நீட்டுங்
30. 5குளகார் மதகரட குஞ்சரங்கண் மேவும்
அளகா பதிபுரக்கு மண்ணல்—வளமார்
31. விரிச்சிக மாமுனிவன் மெய்த்தவத்தா லீன்றோன்
விரிச்சிக களைநிசர்க்கும் வேந்த—நீனிப்பரிகள்

1 அஞ்சனேசேய் - அனுமான். 2 ராஞ்சமுதன் - இராவணன்.
3 இறும்பூது - அதிசயம். 4 கோட்டம் - கோயில்.
5 குளகு - இலை. 6 நீனிப்பரிகள் - நரியாகிய குதிரைகள்.

- 32 கொண்டுவந்த சொக்கனுறை கூடற் றிருப்பதயிற்
பண்டு படிபுரந்த பாண்டியன்றான்—றெண்டுபுரிந
- 33 தச்சந் நிதியடைத் தங்கயற்க ணம்மைதிருப்
பச்சென்ற மெய்யழகு பார்த்துமன—மிச்சையுற
34. ஆன்னவடன் கோபாக் கினிப்பொறியொன் றுங்கவள்கண்
டன்னி லெழுந்து தழைமாவின்—வன்னிவடுத்
35. தங்கி யிருந்துமுற்றத் தான்பறித்தோர் தாளில்வைக்க
அங்கதுதான் பெண்குழவி யாப்ததோன்றத்—திங்கன்குல
36. 1மீனவனுக் கிந்த விதமுரைப்ப நற்கணித
ரானவரை யெல்லா மருகழைத்திட—உனமுறும்
37. 2உற்பாதம் போலில் லிறும்பூதே தோதுமெனப்
பொற்பாதம் போற்றிப் புகன்றிட்டார்—நற்பாரின்
38. மன்னவனே மீனவனே மாறனே கைதவனே
தென்னவனே பஞ்சவனே செப்பக்கே—ளிந்நகரில்
39. இப்பெண் மகவிருக்க வந்த நகருமுன்றன்
செப்புங்குலமுஞ் சிதையுமென்ன—வப்பொழுதே
40. சோலைமரப் பேழையொன்று சோடித் ததிலிருத்தி
வேலை தனின்மிதப்ப விட்டிடுமக்—காலைதன்னிற்
41. தாவுந் திரைக்கரத்தாற் றுங்கிச் சலதியன்னை
பாவுபுகழ்க் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தி—லேவிவிட
42. மாநாக னென்னும் வணிகன் மகிழ்ந்தெடுத்து
காணர் விழியை வளர்த்துமனை—மாணாக
43. மன்னைநிகர் மாசாத்தர் மைந்தற்கு நல்கியபி
னன்னவனோ டன்பா யமருநாட்—கன்னன்மொழி
44. வஞ்சியிடை மாதவிமேன் மாலாகிக் கோவலன்கை
விஞ்சம் பொருடோற்று விட்டதற்பின்—றஞ்சமின்றிக்
45. கண்ணகையார் காலிற் கனகச் சிலம்புவிற்பா
னெண்ணமாய்க் 3கூடனகர்க் கெய்துதலும்—வண்ணப்
46. பரிபுரத்தைச் சோரமிட்ட 4பட்டியென்று கொண்டே
உரிய 5பொன்செய் கொல்ல னுரைப்ப—விரிவுபெறத்

1மீனவன் - பாண்டியன். 2உற்பாதம் - நன்மை தீமைகளை முன்
னறிவிக்குக் குறி. 3கூடல் - மதுரை. 4பட்டி - கன்வன்.
5பொன்செய்கொல்லன் - தட்டான்.

47. தோராம னீதி திறம்பி வழுதியருள்
கூராமற் கோவலனைக் கொல்லுவிக்கப்--பாழித்திற்
48. பொற்புமிகுஞ் 1சாலிமுதற் பூவையரெல் லாற்புகழுங்
கற்புமிகு மன்னையெங்கள் கண்ணகிதா--னெற்பொருவும்
49. ஒற்றைமணி நூபுரத்தை பொண்சரத்தி லேந்தியிருட்
கற்றைக் குழலவிரிததுக் கண்சிவந்து--கொற்றமிழகு
50. முன்னவனை முன்னாண் முகிலை விலங்கிலேட்ட
மன்னவனை முன்னம் வழக்கில்வென்று--பின்னர்த்
51. திரிபுரத்தைச் சுட்ட சிவன்போற் சினந்து
பரிபுரத்தை விட்டெறியப் பாரி--னொரிபரந்திட்
52. டருத மதுரைநக ரப்பாண்டி யன்முதலீலார்
வெருதுவெந்து நீருகி லீவந்திட்டார்--சுருதையிகக்
53. கன்று மவள்கோபக் கடுங்கனாண் வெங்குருநோ
யெனறுலகோர் மேற்சென் றிடர்செய்ய--வண் றிறநற்
51. நேச மதிலுயிர்கள் சோச சிதைவதுகண்
மசனுமை யுள்ளத திரங்கியே--நேசமுடன்
55. பொன்னின் முடியும் புனைந்து ஒருநாத
னென்னுந திருப்பெயரு மிட்டனுபப--முன்னந
56. திரம்பெற் றிடுங்குருநோய்த் தீதவிதது மாற்ற
வாம்பெற்று வந்த வரத--னுரம்பெற்ற
57. 3நந்திப்பூ மாலை நரபதியும் பாண்டவரும்
பந்திப் படைபொருதப பாரதத்தை--முருதியே [டாற்
58. சேற்றிருக்குஞ் செங்கமலச் செங்கையிற்றன் வெண்கோட்
பாற்றிருக்குஞ் 4செம்பொன்வரைப் பால்வரைந்தோன்--வீற்
59. அண்டர் முதன்முனிவ ரம்புலியோ ரன்புடனே [றிருக்கும்
கண்டவர்கள் போற்றுந கசாத்துறையுந--துண்டமதி
60. குடும் பெருமான் சுடர்முதற்கட் டோன்றிநட
மாடுமயி லேறியயி லேவி--நீடுதிறற்
61. றுனவரைக் கொன்றுழக்கித் தஞ்சமென வந்தடைந்த
வானவரைக் காத்த வயவீரன்--நேனமருங்

1சாலி - அருந்ததி. 2வீதல் - அழிதல்.

3நந்திப்பூமாலையுந - துரியோதனன்.

4செம்பொன்வரைப்பால்வரைந்தோன் - வீராயகர்.

62. கோதைக் கடம்பன் குறிஞ்சி வனநாதன்
போதைப் பழித்தோங்கும் பொற்பதத்தான்—சீதை
63. மருகன் குறவர் மகன்காந்தன் சேந்தன்
முருக நமரர் முதல்வன்—பெருகன்பர்
64. வாயிற் றுதிக்க வரமுதவி வாழ்ந்திருக்கும்
1கோயிற் கடவைக் குலப்பதியுள்—தீயிற்
65. சிவந்த விழித்தவளச் சிந்தூரத்தின் மஞ்சி
னிவந்தருளு மாசாத்த னென்று—முவந்து
66. பொருளினுதற் புட்கலையும் பூரணையுங் கூட
விருவருட னன்புற் றிருக்குந்—திருமருவுஞ்
67. சீரார் வளமைத் திகழ்பழையா மந்கரி
லுர்காவி லென்னு முயர்ப்பதியும்—பார்மீதில்
68. எறுபுகழ் வானளவு மெட்டிமுட்டுங் கட்டுவனிற்
கூறு கரண்டாக் குளப்பதியுஞ்—சீறுகினை
69. மாறிக கருணை மழைவழங்க மானிடர்நோ
யாறிப் பிழைக்க வருள்புரிநது—கூறரிய
70. மாதரைகள் போற்றுலக மாதா மகிழ்ந்துறையுந்
தோதரையாம் பூஞ்சேலை சூழ்ப்பதியுங்—காதரைமேல்
71. ஆசில்மணம் வீசுமல ராவிபயி லும்மயிலை *
மாசில்பிடா ரத்தனையாம் வண்பதியும்—வீசுமணம்
72. உற்ற மலர்ச்சோலை யோங்கும் பலாவிதன்னிற்
குற்றமற்ற கன்னூர்க் குளப்பதியுஞ்—சொற்றழுவும்
73. பூகநெடுஞ் சோலைகளும் பொய்கைகளுஞ் சூழ்ந்தபொன்னி
னுகரிகர் முலவை நற்பதியும்—வேகந்
74. தரும்புண் டரிகரிகர் சங்கைப்பலங்க
ளிரும்புண்ட நீர்பிளிந்த வேந்தல்—விரும்புமாங்
75. காயைப் பறித்துக் கனிபழமாக் காண்பித்தோன்
ருயிற் சிறந்த தயவாளன்—மேயபுகழ்ச்
76. சீராளன் வன்மைத் திறலாளன் நேசமெச்சும்
பேராளன் மிக்க பெரியதெய்வ—மூரானுங்
77. கோவை நிகரானோர் குடியிருக்கு நற்பதியாம்
மாவை நகரில் வளவுடையுந்—தாவிவளர்

78. சோம்பலில ராய்த்துன்பர் தூர்க்குங் குமரர்கள்வாழ்
மாம்பிரா யென்னும் வளப்பதியுந்—1காம்புறடோட்
79. கன்னிமா ரோரெழுவர் கற்புமிக்கோ ராகிசின்ற
கொன்னுலவு நாச்சிமார் கோவிலுடன்—றென்னுலவு
80. 2சென்னியர்கள் சேரலர்க டென்னவர்கள் கொண்டாட
வன்னியநா யன்மார் வதித்திருக்கு—நன்னிலமார்
81. ஏற்றமிகுஞ் சோலிவளர்ந் தெங்கும் நிழல்காட்டித்
தேற்றமிகும் யாலேத் திருப்பதியுந்—தோற்றமிகும்
82. காவி. மலர்க்கருணைக் கண்காட்டிக் காளிகா
தேவியுறை மாவைத் திருப்பதியுந்—தாவுதிரை
83. மேலுதிக்கும் வெண்மதியை விண்மீன்கள் சூழ்ந்ததென்ன
நாலுதிக்குஞ் சூழ நடுவாகச்—சாலும்
84. அறங்கண் ணியபெரியோ ராதரித்துப் போற்ற
விறங்கண் ணியவனையி லென்றும்—பிறங்கணியாய்
85. உற்றுறையு நாந னுலகந் தொழுநாதன்
கொற்றமிகு நாதன் குருநாதன்—சொற்ற
86. தருநாடு காக்குந் தலைவனெனப் பாரின்
வருநாடு காத்து வருநா—னொருநாளிற்
87. பூசாரி யார்கள் புனிதப் புனலாட்டி.
யாசாரஞ் சேர்த்துமெய்யி லங்கியிட்டுத்—தேசாரும்
88. உத்தரிய மிட்டுமண மோங்குபன்னீர் விட்டளவிக்
கொத்தவிற்பூஞ் சந்தின் குழம்பணிந்து—வித்தகமாம்
89. 4பானு நிகர்மதிப்பொற் பட்டம் புனைந்துமதி
போனுதலிற் கத்தூரிப் பொட்டுமிட்டுக்—கூனுலவு
90. கம்பிக் கடுக்கன் கனகமணிக் குண்டலங்க
டும்பிப் பதக்கஞ் சுடர்மௌலி—பைம்பொன்னின்
91. கட்டாரும் பொன்னரைஞாண் காலில்வீ ரக்கழல்கள்
விட்டோங்கு வாகுபுரி மேல்வனாக—ளிட்டாங்குத்
92. தாதுலவு முல்லை 5சலசம் 6கரவீர
மேதமறும் பிச்சி யிருவாட்சி—சீதமலர்
93. வாசங் கமழு மகண்மல் லிகைகுவனே
தேசம் புகழுவருஞ் செங்குமுத—மாசகலுஞ்

1காம்பு - மூங்கில். 2சென்னியர் - சோழர். 3சாலி - நெல்.
4பானு - சூரியன். 5சலசம் - தாமரை. 6கரவீரம் - அலரி.

4. சண்பகமந் தாரந் 1தமாலம் 2வலம்புரிமாப்
பண்பயில்பூ மாலை பலகுட்டிப்—பண்பயிலுந்
5. தண்ணூர் முழுமதிப்பொற் றங்கத்தி னுலிழைத்த
கண்ணாடி நோக்கிக் களிகூர்ந்து—விண்ணாருந்
6. கோபுர வாயில் குறுகுமள விற்பாகர்
திவிரமாய்ப் பந்திதனிற் சேர்ந்துநிற்கு—மாபுரமார்
7. 3கற்கிகளின் மேலாகிக் கைவிரலெண் பத்திரண்டி
லொற்கமின்றி மேலுயர முள்ளதாய்ப்—பொற்புமிகு
8. நாலு பதக்குளம்பும் நல்ல செழும்பவளம்
போலு நிறங்கள் பொலிவுளதாய்க்—கோலமுறு
9. கோசங் குரஞ்சிவந்து கோதில்கொடி மல்லிகையின்
வாசமுதை போற்பல் வயங்குவதா—யாசில்
100. உடலின் வலஞ்சுழியென் றென்பதுடன் வாழை
மடலின் செவிகள் வயங்கக்—கடலின்பாற்
101. சங்கின் றெனிபோற் றயங்குந் குரலுடைத்தாய்
மங்களில்பொற் கம்பிநிகர் வாலுளதாய்—வெங்கட்
102. கடைநா மிகச்சிவந்து காமர் றுதலிற்
குடைமேற் குடைகள் குலவப்—பிடர்மீதின்
103. மேவு முளைக்கரும்பின் மென்பூ வெனவிளங்கப்
பூவுலகு தன்னிற் புனன்மீதிற்—ரூவிமன
104. வேக முடன்வாயு வேகமென வேளிறைநிற்
போகவல்ல பச்சைப் புரவிதன்னைக்—4கோகனக
105. ஓடைதனி னீராட்டி யோங்கு 5குரப்பமிட்டு
ஆடையா லீர மறுத்துவண்மை—ஆடைபிற்செய்
106. 6வாய்க்கருவி பூட்டி மணிப்பொற் கலன்பூட்டி
நீக்குடைய வங்கவடி. நேர்தூக்கித்—தாக்குடைய
107. காலி னணிகள் கலவென் றொலிப்பவிட்டுச்
சாலு முகபடமுந் தானணிந்தித்—டோலமிடு
108. நற்சதங்கை மாலை நலில்வெண் டயமாலை
யற்புடனே கண்டத் தணிந்ததற்பின்—சொற்படியே
109. சென்று திதிதகுத தித்தகுத தித்தகுத
என்று நடன மிடுவித்து—வென்றிக்

1தமாலம் - பச்சிலை. 2வலம்புரி - நந்தியாவர்த்தம். 3கற்கி - குதிரை.

4கோகனகம் - தாமரை. 5குரப்பம் - குதிரையயிர்ப்வுஞ் சீப்பு.

6வாய்க்கருவி - கடிவாளம் என்பர்.

110. குருநாதர் முன்னர்க் கொணர வதிலேறித்
திருவாச றன்னிற் றிரும்பி—வருநாம
111. மல்லகதி மிக்க மயூரகதி வானரத்தி
னல்ல கதிசரத்தி னாட்டுகதி —சொல்லுஞ்
112. சயகதியென் றைந்நுவிதந் தங்கும் நடைச
ணயமுறவே நன்கு நடத்தப்—புயலின்
113. முழங்குதனில் தம்பட்ட மும்முரசு தாளம்
தளங்குற்ற பம்பை தடாரி—வழங்கனைய
114. தொண்டக மொந்தை துடியா குதிதபலை
யண்ட முகட்டளவு மாங்கதிரக்—கொண்ட வெற்றிச்
115. சங்1கிரலை பேரிகைநற் றுரையுட னாகசுரந்
துங்கமுறத் தாவுந் தொனியோங்க—2விங்கிதமாஞ்
116. சொன்னருத்ர வீணை சுருதிக்குரல்மணியாழ்
வன்னமணிக் கின்னரங்கள் வாசிப்ப—மின்னுமணிப்
117. பச்சைக் குடைசெம் பவளக் குடையுலகோர்
மெச்சவரும் வெண்குடைகண் மேனிழற்றக்—உச்சணியுங்
118. கொங்கைக் குவடசையக் கோலமலர்க் கரத்தான்
மங்கையர்கள் வெண்சா மரமிரட்டப்—பொங்குதிரை
119. ஞாலவட்ட மேந்தூரகர் நற்பணம்போ னாறுதிக்கு
மாலவட்டம் வீசியசைந்துவரச்—சீலமுற்ற
120. வெற்றிக் கொடியுடனே வெண்கொடியுஞ் செங்கொடியுஞ்
சுற்றி யிருமருங்குஞ் சூழ்ந்துவரக்—கொற்றமிகும்
121. வில்லியரும் வாட்படைகொள் வீரியருங் கூரியநற்
சல்லி சவழந் தகைத்தோருஞ்—சொல்லிருபத்
122. தோரா யிரத்தொடொன்றை யொன்றிச்சேர் சேவகருந்
தேர்மீதி லேறிவருஞ் சேனைகளும்—பார்மீதில்
123. வாசிப் படையும் மதமால் கரிப்படையுந்
துசிப் படையாய்முன் சூழ்ந்துவர—மாசில்லாப்
124. பஞ்சவர்ணக் கோடிகத்திற் பாவாடை போட்டுவரக்
குஞ்சங்கா ளாஞ்சிலிர் கொண்டுவர—வஞ்சியர்கள்
125. சூடகக்கை காட்டிமிக்க சுத்தாங்கத் தேசிகமாய்
நாடகங்கண் முன்னே நடத்துவரக்—கூடனோய்

1இரலை - கொம்புவாத்தியம். 2இங்கிதம் - இனிமை.

3பணம் - பாம்பின்படம்.

126. மாற்றிங் குருநாதன் வந்தான்வந் தானெனவே
சாற்று மொழிகளெங்குந் தாவிவர—வேற்றமிகும்
127. 1வல்லயங்கை யீட்டி வரிவாட் படைபரிசை
கல்லைத் தகர்க்குங் கதைதாங்கி—யொல்லைதனில்
128. உள்விழுந்து வீசி யுபாயமெடுத் தொட்டி வெட்டி.
மெல்லவிழுந் தார்ப்பரித்து மெய்யடக்கித்—துள்ளியே
129. சுப்பணம் வீசிக் கனன்றுகட கம்வீசித்
தப்பாக் குறுக்குமுறி தான்வீசி—யப்பால்
130. உரமாய்த் துருவமெடுத் தொட்டித் தகர்த்துச்
சிரமத் தொழில்கள் சிலர்செய்யத்—தரமிக்க
131. நீண்ட விறிசு நிலப்பூ விறிசுடனே
காண்டகைய வெம்மைக் கடல்விறிசு—தாண்டியெழும்
132. ஆகாயஞ் சக்கரந்தோட் டாகாய வாணமிக
வாகான வெண்சா மரம்விசுக்கு—மீகாணங்
133. சக்கரிப்பூத் தாமரைப்பூக் காயாம்பூக் கொத்தலரி
பக்கமெல்லா மோடும் படைவாண—முக்கிரமாம்
134. பூசக்ர சாமரமாம் பூமிக்கு முன்னாகத்
தேசமெச்ச வாணவித்தை செய்துவர—நேசமுடன்
135. அந்தமுறும் பைங்கிளியே யங்கவரைச் சேவித்து
வந்த மனுவின் வகையினைக்கேண்—முந்திவரும்
136. ஆதி வருண ருறுதொழிலார் முன்னுலார்
வேதநெறி யொழுகும் விப்பிரரும்—நீதி
137. நடத்திப் புவிகாத்து நண்ணார் குறும்பை
யடக்கு மரச ரவரு—மிடர்ப்படுத்தா
138. 2வங்கஞ் செலுத்திமிகு வர்த்தகங்கள் செய்யவல்ல
சிங்கக் கொடியுடைய செட்டிகளுந்—துங்கமுறங்
139. கன்னீடு பொற்புயத்துக் காவலர்தம் பேரவையின்
முன்னீடு பெற்ற முதன்மையோர்—சொன்னீடுஞ்
140. சீராளர் முன்னிருந்த செல்வமிகுந் தெல்லிக
ரேராள ரானோர்க ளெல்லோருங்—கார்மேவும்
141. பொங்க மிகுசோலை புடைகுழு மாவைகர்
தங்கிவளர் வேளாண் டலைவர்களும்—பங்கயமேற்

142. பண்1ணளிகள் பாடிப் பழனஞ் செறிபழையூத
தண்ணளிசேர் வன்மைச் 2சதுர்த்தர்களும்—பெண்ணமுதை
143. 3வாமத்தின் வைத்தோனை வந்திப் பவர்வீமன்
காமத்தின் வாழ்மன் களமர்களு—4மேமக்
144. கரிசூரி யாம்புகழ்க் காங்கேயன் றுறையில்
வரிசைபெறு கின்ற மனுவும்—புரிகடன்னிற்
145. 5குட்டுவனுர் சோழனுர் கோப்பாண்டி யூர்மேன்மைக்
கட்டுவனுர் வாழுந் களமர்களும்—பட்டுவர்கைச்
146. சேலை யரிந்து சிலந்திப் பருத்திறந்து
காலைமுடி மன்னவர்க்குக் காட்டினோன்—வேலைதன்னிற்
147. பண்களணி பாடிப் பயிலு மயிலைநகர்
மண்களமர் தங்குலத்து வன்னியரும்—விண்புகழ்க்
148. கொற்றவர்கொண் டாடக் குலவு வயாலினான்
உற்ற வழவர்குலத் துள்ளோருஞ்—சுற்றிமிகப்
149. பாராட்டு வன்மைப் பலாசியில்வே ளாளரென்று
பேர்நாட்டு கின்ற பெரியோருஞ்—சீர்நாட்டு
150. மண்புகழ வந்த வறுத்தலையூ நிறைகமைப்
பண்புபெறு நற்பூமி பாலர்களுந்—தண்குவளைத்
151. தாரார் தருப்போற் றருவார்நற் றையிட்டி.
யூரர்கா ராளர்குலத் துற்றோரும்—நீர்நாட்டு
152. வெற்றி விடைக்கொடியார் மேலா ரியர்குலத்தி
னுற்ற மடப்பனியி னுள்ளோரும்—பெற்றலரை
153. வென்றவிறல் வாகைபுனை வீரமலை யாள
ரென்று வருங்குலத்தோ ரெல்லோருந்—துன்றுமன்னர்
154. வாகுமுடி மேல்வெண் மதிக்கவிகை தான்பிடிப்போ
ராகு மகம்படியா ரானோரு—மேகனருள்
155. பெற்றதிரு நீலகண்ட நாயகனார் பேர்மரபி
னுற்ற வழவர்குலத் துள்ளவருஞ்—சுற்றுதடன்
156. மண்டலங்கள் போற்ற வருந்தவன வாரணர்தார்க்
கண்டலந்தார் மார்பர்கரை யூரவரும்—விண்டுநருச்

1அளிகள் - வண்டுகள். 2சதுர்த்தர் - சூத்திரர். 3வாமம் - இடப்பக்கம்.

4மமக்கரிசூரி - களிபொருந்திய யானைபோல் வீரம்.

5குட்டுவன் - சேரன். 6பெற்றவர் - பகைவர்.

157. சிந்துதொடை மன்னவர்க்குச் செய்தமுடி பாவலர்க்குத்
தந்து புகழ்ப்படைத்த தட்டாரும்—மந்தெனவே
158. வெட்டி முறித்தீரும்பை வேறுக்கி முட்டியலாற்
கொட்டிப் பணிதிசெய்யுங் கொல்லர்களுந்—தொட்டிமையாய்
159. வானக் கதிரவன்போல் வட்டப் படக்கடையுந்
தானத் தபதிசுலத் தச்சர்சுளும்—மேன்மை
160. குலவுதும்பை மாலை குதிரைகுடை பெற்றோன்
வலவைப் பதிப்பேருந் வண்ணாரும்—கிலவலயம்
161. ஆளு மரசர்முத லானவர்க்குச் சத்திரத்தா
னா மயிர்வினைசெய் நாவிறநுங்—கோளி
162. நிருவன் னுவர்முன் நிருநாளைப் போவார்
வருமரையில் வந்த மனுவுந்—தருவினுயர்
163. நீரமலர்ப் பொற்பூ விரசப்பூத் தானிறைத்துச்
சேர விருமருங்குஞ் சேவிப்ப—வீரமிகும்
164. வெய்ய குருநாதன் விளங்குபச்சைக் 1கோடரத்திற்
றுய்ய தெருவிதி தோன்றதலுஞ்—செய்யமலர்த்
165. தோரணங்கண் நாட்டுவார் துய்யதென்னம் பாளைவைத்து
பூரணகும் பங்கன்பல பூரிப்பா—ரேரினங்கொ
166. டாழைக் கனியுடனே தண்மலர்கண் ணாட்டிடுவார்
வாழைகண்ணல் நாட்டி வடிவிடுவார்—காளமுதற்
167. பூவணப் பந்தர்சிலர் போடுவார் பன்னீரா
* 2லாவணத்தின் பூதி யடக்குவா—ருவணத்தின்
168. விதி யலங்கரிக்கும் வேலை சுரர்மாதர்
* கோதில் புயங்கா குலமாத—ரீதின்
169. மணிகடிகழ் குன்றின் மருவு மடமாத
ரணிநீ ராமகளி ரானோர்—கணியாநல்
170. லேருலவு விஞ்சையர்க ளின்பமட வார்முதலாய்ப்
பாருலகி லேழ்பருவப் பாவையருந்—தார்சொருகிக்
171. கோதில் குமுன்முடித்துக்கீகோசிகங்க டாண்டுத்துத்
தீதில் துதலிற் நிலதமிட்டுக்—காதிலணி

1கோடரம் - குதிரை. 2ஆவணத்தின்பூதி - தெருப்புழுதி.

3கோசிகம் - வஸ்திரம்.

172. கைக்கட்டுக் கைக்கடசங் காலாள்¹ தாண்டித்
தக்கதண்டை பாடகமுந் தானணிந்திட்—டொக்கவே
173. கையின் மணிபெற்ற கழங்¹கம் மனையேந்தி
மையமிக வாங்கண் மறுகில்வந்து—பெய்முகிற்கீண்
174. வட்டமதி போலும் வாலமதி போலுதலிற்
பட்ட மணிந்தபடி பாரீர்—விட்டொவிகள்
175. கால வசைந்தசைந்து காதிரண்டிற் செங்கனசக்
கோல மணிக்குண் டலம்பாரீர்—மால்வரையின்
176. மைத்த விருப்பசைஞன் வந்துதித்த கோலமன்ன
முத்த மணிப்பொன் முடிபாரீர்—நித்தமுமே
177. தஞ்சமென வந்தடைந்தோர் தங்கட் கருள்சுரக்குங்
கஞ்ச மலரனைய கண்பாரீர்—²மஞ்சுபயில்
178. சோலை மலையருவி தூங்குவபோன் வெண்டரள
மலை வயங்கும் வகைபாரீர்—சாலவளர்
179. குன்றென்று நிற்பொற் குடமென்றுங் கூறரிய
பொன்றங் கிருதிண் புயம்பாரீ—ரென்றென்றுங்
180. கூவித் திரியுங் குயிலினம்போற் கோகனக
வாவிப் பெடையனம்போல் வந்துவந்து—சேவிக்கு
181. மங்கையரோ டெய்தி மதியில் சிறியேனுஞ்
செங்கை குவித்துநின்று சேவித்தே—னங்கவரைக்
182. கண்டகந்தா னுழக்குருகிக்³ கங்குறணிற் கண்ணடைந்த
4முண்டகம்போல் வாடிமுக மோசமுற்று—மண்டலத்தில்
183. வெங்குருநோய் கொண்டவர்தம் வெம்மைதரும் வெப்பவித்திட்
டங்குயிரைக் காத்தருளு மாண்மைபோற்—பொங்கியெழு
184. தூமக் கனலிற் சுருளச் சடுமெனது
காமக் கனறணித்துக் காத்தருளென்—¹தேமுற்று
185. நன்முறுவன் மாதர் நடுநிற்கும் வேளைதனிற்
புன்முறுவல் காட்டியவர் போயின—²ரென்முனையில்
186. ஆவனுடன் பேராசை யான கடலிழந்தே
தூவல்மட்டு மாழமலர் தோணிவிட்டா—³னேவிவிடும்

1 அம்மனை - அம்மனைக்காய்.

2 மஞ்சு - முகில்.

3 கங்குல் - இரவு.

4 முண்டகம் - தாமரை.

187. வாளிபடச் சோர்ந்துவிடு மாமயில்போ லேமடவார்
தோளின் மிசைச்சார்ந்து துளங்கினேன்—கோளின்மிசு
188. சன்னியோ பேய்க்குறையோ தானேதோ வென்றுசில
கன்னியர்க ளெல்லாங் கவலையுற்றுப்—பொன்னியுந்
189. தண்டநேர் கைத்தலத்திற் ருங்கி யெடுத்துமெல்லக்
கொண்டவடி மண்டபத்திற் கொண்டுசென்று--பண்டுபகை
190. மாரன் றொடுக்கு மலர்வாளி யிற்கிடத்தி
1யாரக் குழம்பரைத்திட் டப்பியப்பிச்சு—சாரமுற்றும்
191. பூசு மதவேள் பொரும்போரி லேறுதென்றல்
விசிவர வாசன் வெளிதிறந்தா—ராசைநோய்
192. மாற்ற மருந்தறியா மாதவர்கள் செய்பிழையாற்
றோற்றமொன்று மின்றிமனஞ் சோம்பினேன்—தேற்றமிகும்
193. ஆன்றில்பகை தாயருட னாயர்நிழல் பகைநற்
றென்றல்பகை தெண்டிரைசேர் சிந்துபகை—மன்றன்மலர்
194. 2ஆம்பைந் துடைய வநங்கன் பகைமாவின்
கொம்பிற் பயிலுங் குயில்கள்பகை—நம்பினேன்
195. உன்னைப் பசுங்கிளியே யோருதவி வேற்றியே
னென்னைப் புரந்தேகற் கெண்ணுவாய்—சென்னெறியிற்
196. சுண்டலைந்து தாமதித்துக் காய்கனிக டான்மிசுத்த
தண்டலைக ளுண்டவற்றிற் றங்காதே—விண்டெனவே
197. விம்மினகொங் கைத்துணையார் மென்குதலைச் சொற்கேட்டு
நம்மினமென் றங்கு நணுகாதே—செம்மையினாந்
198. தேசமெங்குங் காராளர் சேருந் தெருக்கடன்னில்
வாச மனேதோறும் வருவிருந்தைப் போசனங்கள்
199. பண்ணியிளைப், பாறுமென்பர் பாவையர்சொற் குப்பயந்து
எண்ணித் திரும்பிவர வெண்ணாதே—புண்ணியர்கள்
200. பூசையுண வாருமென்பர் பூஞ்செயன்று நீபயந்து
பாசக் கிளியே பதுங்காதே—யாசையுள்ளோர்
201. நன்னாக மென்பரந்த நாட்டையது நாகமென்று
நின்னாகந் தன்னி னினையாதே—பொன்னாரும்
202. வண்டா மரைமலரும் வாங்கிஞஞ் சோலைகளுங்
கண்டாங் கதனைக் கடந்தேகித்—தண்டாமற்

203. சங்கைபெறு காராளர் தங்குமூர் தாமலரின
மங்கைபயில் மாவை வழந்தாள்—கங்குல்
204. உறங்கணிய வளையார்ந் தோங்குபொய் கைகுழு
மிறங்கணிய வளையி லெய்தித்—திறப்பெறவே
205. முன்னதிலே நின்று முதல்வன் குருநாதன
சநிதி வாச றனிலனுக்—யன்னவர் தான
206. மஞ்சன மாடி மணிப்பொற் கலன்பூட்டி
யஞ்சுவிதப் போசன வக ளார்ந்தருளித்—கஞ்சனநேர்
207. நோக்கிக் களிகூர்ந்து நுண்ணிடைபா ராட்கொண்டு
வாக்கின மனத்தின் மகிழ்ச்சியுண்டாய்—நீக்கமின்றி
208. நாற்றிசையி லுள்ள நரநுக் கருள்புரிந்து
வீற்றிருக்குஞ் சந்தோஷ வேளைகண்டு—போற்றிசெய்து
209. தீர்வாழி யீங்குன் நிருப்பதியும் வாழியுன்றன்
பேர்வாழி யென்று பெரிதேத்திசு—சீர்வாழு
210. நிற்பவனி கண்டொருபெ ணின்னை நினைந்துநெஞ்சி
லன்பவன லிட்டமெழு காயினு—ளிற்பமலர்
211. மஞ்சரிகள் ரூடாள் வரிவழிக்கு மைதீட்டாள்
விஞ்சுமணிப் பொற்பூண் விதம்பூணுள்—வஞ்சியரோ
212. டமமலைபந் தாடா ளன்ன மிவைதொடாள்
தம்மனைமார் தங்கொரு தார்கட்டாள்—செம்மனையிற்
213. கண்டயிலா ளென்றெனது காதலெல்லாங் காதிஹ
விண்டுவிண்டு நன்றாய் விரித்தெடுத்துப்—பண்டிங்
214. கிறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதார் தாதென்—றறிவிற
215. நிருவள் ஞவருரைத்த செய்யுட் பயனைப்
பெருகநினைந் தச்சமநப் பேசி—முருகுமலர்ச்
216. சோலைப் பசுங்குளியே சொல்லுங் குருநாதர்
மாலையனை நீவாங்கி வா.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உபந்நியாசம் சிறப்புப்பாயிரம் அ	க கச உஎ	விதந்து ருவளா கலவென்	வியந்து திருவளா கலகலவென்

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR 11 MADRAS 41

தருமபுர ஆதீன இலவச வெளியீடு.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

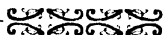
தருமபுர ஆதீனத்து அ-வது மகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ அழகியதிருச்சிற்றம்பலதேசிக ஞானசம்பந்த
சுவாமிகள்மீது

சொர்க்கபுர மடாலய ஸ்தாபனாசாரியர்

.அழகியதிருச்சிற்றம்பல சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

கி னி நி நு தா து

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுரஆதீனத்து

உச-வது மகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ

சண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரியசுவாமிகள்

ஆக்ஞைப்படி

தருமபுரஆதீன வித்வாகாமணி

திருவாளர் ப. அ. முத்துத்தாண்டவராயபிள்ளையவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

ஒடுக்கம் சிவசுருநாதத்தம்பிரான் சுவாமிகளால்

சிகாழி

குடரன் பிரசில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

குமரன் பிரஸ்,
சிகாழி.

உ
சிவமயம்.

கிளி விடுதலா.

முன்னுரை!

உய்வள மிகுத்த தருமையா தீனத்
தோங்குமேட் டாவது பட்டத்
தேய்வநற் குரவன் மாண்பினேர் சொலுநித்
திருத்தகு நூலிவண் யார்க்கும்
கைவரும் வகையி லர்ச்சினி லேறக்
சுருணைதேய்ந்நுந்நு ஷேமக்கண்
சைவமுந் தரிழந் நுழைக்கவந் நமரும்
சண்முக ஞானதே சிகரோ.

திருக்காலைய பார்ப்பதைத் தருமபுர ஆதினத்து உசுவது
மகாசக்திதானம் பூநீலபூநீ சண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாதாரிய
சுவாமிகள் திருவுளம் மகிழ்வண்ணம், கிளிவிடுதலா என்னும் இந்
தூல் காழி வித்வாசிகாஸியும் இவ்வாதின வித்வானும் ஆகிய
திருவாஸர் முத்துத்தாண்டவராயரின்னை ஆவர்களால் பரிசோதிக்கப்
பெற்றது. பெய்சண்டசத்தானத்து உமாதி தேவநாயனார் தமது
ஞானசாரியர் மீது நெஞ்சுவிடுதலா என்னும் நூலை இயற்றியருளியது
போல, இவ்வாதினத்தார் பரமசி்டரும், சொர்க்கபுரமடாலயத்தைத்
தாபித்தவரும் ஆகிய அழகிய திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் என்பார்
தமது ஞானசாரியரும் தருமபுர ஆதினத்து எட்டிவது மகா
சக்திதானமும் ஆகிய அழகிய திருச்சிற்றம்பலதேசிக ஞானசம்பந்த
சுவாமிகளின் மீது இந்நூலைப்பாடி அருளரசீசசய்தார். திருத்தேவாரம்
முதலிய தெய்வமறைகளில் இங்ஙனம் கிளி முதலியவற்றைத் தலைவியா
துதாக அனுப்பிவருதல் காணக்கூடும். தருமபுர ஆதினத்தின்கண் குரு
மூர்த்திகளாக எழுந்தருளியுள்ள மகானுபவர்கள் யாவரும் பூநீ கைலாச
பதியாகிய பூநீகண்டபரமேஸ்வரது அனுக்கிரகத்திருக்கோல்க்கொண்ட
குருஞானசம்பந்த மூர்த்திகள் என்பதும், அன்னார் தமது சக்தித்கண்
அநிதீனர பக்குவம் அடைந்த உத்தம மாணவர்களுக்கு உண்மை
ஞானுபவத்தை ஆபாய்ச்சி வானத்தாலும், அனுபவ ஞானத்தாலும்.

வித்துப் பாசரீக்கத்தையும், சிலத்துவ விளக்கத்தையும் இன்னின்ன
மையில் பரிபாஷித்து வருகின்றார்கள் என்பதும், இந்தக் கிரமத்தால்
கண்ட பரம்பரையைச் சீர்ந்த இத்தருமபுர ஆதினம் சத்திய
ரபீடமாய் இலங்குவது என்பதும், இவ்வாதினத்து ச-வது மகா
சுனமாதிய மாதிலாமணி ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் மீது குமாருந
வாமிகள் இயற்றியருளிய பண்டாப புறம்மணிக்கோணவிற்போல்,
வாதினத்துத் தமது குருமூர்த்திகன்மீது இந்நூலாகிய
பருளிய இக்கவிவித்தூது இவ்வாதினத்து ஞானசாரிய சுவாமிகள்
வரும் நான்குவகைச் சத்திக்பாதக்கையும் அடைந்த உத்தமர்
ஞ்சுச் சரியையாதி சிவகுருமங்கலையும் சிவஞானத்தையும் பரிபாஷி
அருள் செய்வதுமன்றிச் செந்தமிழ் வளர்ச்சியையும் அதன் மூலம்
பொருள் உண்மைச் சிவானுபவத்தையும் பிரசாதித்து வருகின்
ள் என்பதும் இந்நூலால் தெள்ளிதிற்புலப்படும்.

ஒரு நாட்டின் உன்னத நிலையை அறிவதற்குக் கருவியாகிறப்பன
நாட்டின் கலைகளே. கலைகளே ஒரு நாட்டின் உயிராயிருப்பன.
நாட்டின் உயிராய் நின்று அதனைப்போற்றிவரும் கலைகளாகிய
கியங்களைப் பலப்பல, எண்ணிறந்தனவாகிய இலக்கியங்களை நம்
னோர் சிலர் தொண்ணூற்றாறுவகைப் பிரபந்தமெனத் தொகைப்
தினர். இவற்றுள் தூது என்பதும் ஒன்று. இது பொருட்டொடர்
செய்யுளாகிய விருந்தின்பாற்படும். தூதாவது காமம்மிக்க காதலி
ந்தி காதலன் மாட்டு உயர்திணைப் பொருளையேனும் அறிநிணைப்
ருளையேனும் தூதாகஅனுப்பிக் தன் குறையை முடித்துவரச்
ல்லுவது. இது பாட்டுடைத் தலைவன் பெருமையையும் தூதிற்குரிய
ருளின் தன்மையையும் விவரித்து உவமை உருவகம் முதலிய
களை அமைத்துக் கலிவெண்பாவினால் சுற்றுவல்ல புலவரால்
ப்படுவதாகும். தூதிற்குரிய பொருள்களில் கவிமும்ஒன்றென்பது

இயம்புகின்ற காலத் தேகினமயில் கிள்ளை
பயம்பெறுமே கம்பூவை பாங்கி — நயந்தகுயில்
பேதைநெஞ்சந் தேன்றல் பிரமாமீ ரைந்துமே
நூதுரைத்து வாங்குந் தொடை.

என்னும் இவ்வினச் சுருக்கச் செய்யுளான் அறியலாம்.

இவைகளையென்றி வேறு கிணற்றையும் தூதுவிட்டதாகப்படியான தூத்
தனும் உள்வன. அவை துரிதநிதிதூது, வனசவிதிதூது, நாவைநி
தூது, கெல்விதிதூது, துகில்கிதிதூது, பணவிதிதூது முதலியன
மற்றும் அன்றில் இருள்வாகி குவளை சண்பகம் பாரசீகமும் பிச்சி
முதலிய பூக்களையும், நாகனவாய்ப்புள் புறவு பொன் முதலியவற்றை
யும் தூதிற்குரிய பொருளாக வைத்துப் பணவர் பாடியுள்ளார். கிளி
முதலிய ஆஹ்ணைப் பொருள்கள் சொல்வதற்கும் கோப்பதற்கும் உள்
வன ஆல்வீனும் உரியவன்போல் வைத்துச் சொன்னது இலக்கிய வழக்கு.
இதனைக் “கேட்டுக்கவையென்றி கொக்குதல்பொன்வென்றி ஆஹ்ணைப்
பருங்க
னும் அறையப்படுமே” என்பது வலியுறுத்தும். இது பிரிவற்றமுறை
குறித்த வறந்தும் தலைவீதன் வறத்தத்ததைத் தணித்தக்கொள்வதற்கு
ஒரு சாதகமுமாகும். இது புறத்தலைவரில் கூறப்பட்டிருப்பதால்
பெண்டிர் நயந்த பக்கம் என்னும் துஷ்பரிப்பற்றமும்.

இத்தால் தாழ்வுலகத்திற்குள் வசைவகத்திற்குள் வாய்ப்பு இயற்றிய
பெரியவர் சொர்க்குமாம் அழகிய நிருச்சிற்றம்பலத்தேசிகராவர். இவர்
சோனாட்டில் காவிரியின் தென்கரைவிட உள்ள திருவார்ப்பு மகானத்தைச்
சேர்ந்த மாகாண இலந்துறை என்னும் சிற்றூரில் சோனாட்டு வேளாளர்
குலத்தில் கி. பி. 17-ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அவதரித்தனர். இவர்
இவ்மைவீலை போதிய கல்வியும் அறிவும் பெற்றதற்குரிய அறினத்து
எ-வது பட்டத்திற்குத் திருவம்பலத்தேசிகராவல் கோட்டுர் அழகிய
சிற்றம்பலத்தேசிகர் தாயுமானவர் ஆகிய இவர்க்கொரு தாயும் ஒரு சீட
ராய் ஏனாநால் பல கற்று வந்தார். திருவம்பலத்தேசிகர்க்குப் பின்
இவர் எ-வது பட்டத்திற்குத் கோட்டுர் அழகிய நிருச்சிற்றம்பலத்தேசிகர்
பையே ஞானசாரியாகக்கொண்டு ஆன்னுயிற்று முதல் முதல் கிளிநு
தூது என்னும் இத்தலைப் பாடியருளினார். பின் ஞானசாரியார் திரு
வாளைப்படி சொர்க்கும மடத்திற் தலைவராயிருந்து பிண்டை கடி
விளங்கினார்.

இவரது மகிமைசையக் கெள்விப்பட்ட தஞ்சாவூர் மகாபாஷ்டிய அரகர்
பாடியாகிய ஏகோதி II அனேக பூஸ்திதலைவரும் இவருக்குக் கொடுத்த
துள்ளார். தஞ்சாவூர் மகாபாணி ஞானானுபாய கி. பி. 17:17-ல் அடிகள்

நிஷ்டையிலிருக்கும் கோலத்தைக்கண்டு தரிசித்து அருள் பெற்றதாகக் கனக்கண்டு பரவசமுற்று மாகாள இலந்துறைக்கு நேரில் வந்து தரிசித்துச் சொர்க்கபுர மடத்திற்கு மானியங்களும் அளித்துள்ளார். இது போல பலரால் விடப்பட்ட நிலங்களும் மானியங்களும் இன்றும் உள்ளன. இவரைக் குருவேனக் கொண்டு அருள்வழிப்பட்டோர் நாகை வடிவியாரும் அழகியாரும் என்ற பெண்களும், இவர் இளவலாகிய வைத்தியலிங்கத் தம்பிரானும் (1), பாயிரம்பாடிய அகரக்கொந்நெய்ச்சுப்ப நாயனாரும் ஆவார்.

இவர் அறிவானந்தசமுத்திரம் கிளிவிடுதூது வினாவுரை திரிபதார்த்ததீபம் சித்தார்த்தநிச்சயம் அனுட்டானவிதி உராத்நானக் கோத்திரம் அருட்பாமாலை என்னும் நூல்களை அருளிச்செய்து விபவாநு (1748-A. D.) கார்த்திகை மாதம் புனர்வச நட்சத்திரத்தில் பரிபூர்ணமானார்.

இதனை இயற்றியோர் அழகிய திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் என்பது அறிவானந்தசமுத்திரத்திற் கூறும் இவர் பிரபாவத்தானும், தாயுமானவர் அழகியதிருச்சிற்றம்பல தேசிகர் ஆகிய இவர்கள் நூலுக்கு அகரக்கொந்தை சுப்பநாயனர் இயற்றியருளிய

வள்ளலெனத் தமிழ்மாரி வழங்குமருள் வாயான்

மாகாள மிலந்துறையில் வருபரம குரவன்

தேள்ளுதமிழ்க் கிளிவிடுதூ தாதியாய்ப் பலநூல்

செய்துபல நாமநிலை செய்துதோகை செய்தே

விள்ளரிய மெய்க்குருவைச் சீடனா னவனும்

வினாவிமகிழ் தலுங்கூறி யறிந்தமுங்கல் விளம்பி

அள்ளிமகிழ்ந் துணவறிவா னந்தசமுத் திரமு

மரியதிரி பதார்த்ததீ பமுமருளி னானே.

(எஉ)

என்னும் பாயிரச் செய்யுளானும், இந்நூல் இறுதி வெண்பாவினானும் புலனாகின்றது. மேலும் இந்நூல் அ-வது பட்டத்திருந்த கோட்டூர் அழகிய திருச்சிற்றம்பல தேசிகர் மீது பாடப்பெற்றுள்ளதென்பது இந்நூல் காப்புச்செய்யுளானும்

“வேதா கமவொலியும் மூவர்பா வின்னொலியும்
 நாதாந்தஞ் சென்றோர் நடத்தொலியும்-கோதில்
 திருவா சகவொலியுஞ் சென்றுகட:லோசை
 பொருவாக வென்றும் பொருந்தும்-பெருவாழ்வு
 சேர்ந்த தருமைதனிற் சேர்ந்தொளிரென் போலுருவம்
 சார்ந்து பலகலைகள் சந்ததமும்-தேர்ந்தவன்பா
 சம்பந்த நீக்கவரு சற்குருவா மெய்ஞ்ஞான
 சம்பந்த னென்னவோர் பேர்தாங்கி-எம்பந்தம்
 நீக்குமெல்லை பார்த்திருந்து நேர்ந்தவுட னென்னையழைத்
 தாக்கினுள் தன்க ணருணைக்கம்,” (கஅ-உஉ)

“விண்ணாவர்போற் றுந்தருமை மேவிமுனஞ் சொல்லியதோர்
 அண்ணல்,” (கஉஎ)

என்னும் சில சுண்ணிகளானும் தெளிவாகிறது.

இந்தூலாசிரியர் தம்ஞானசாரியர் மீது தம்மை ஆட்கொண்ட வர
 லாற்றைக் கிளிவாயிலாகச் சொல்லுவதன்மூலம் தமது வரலாற்றையும்
 அவர் பிரதாபத்தையும் நன்கு எடுத்துரைத்துள்ளார். திருக்கயிலாய
 மலைமேவும் சிவபிரான் தம் திருவுருக் கரந்து அன்பர்களை ஆட்கொள
 வேண்டி மெய்ஞ்ஞான சம்பந்தர் என்னும் பேர் பெற்றுத் தமக்கு
 ஞானசாரியராக வந்தார் எனவும், அவர் தமக்குப் பேரின்பம் அளித்
 தற்கு அறிஞரியாக அவர் மாலையை வாங்கிவா எனவும் கிளியைத்
 தூதுவிடுத்தனர். இவர் தம் குருவின்பாற் கொண்ட அன்பின் பெருக்கே
 செய்யுளாக வெளிப்பட்டதாகும். புத்தம் புதிய சொற்றொடரமைப்பும்
 உவம உருவகத்தோற்றமும் இதன்கண் செவ்வனே திகழ்ந்துள்ளன.
 தம் குருவை,

மலினைடை மூன்றினையும் மாற்றியின்ப மென்னும்,
 கலைமுழுதும் பேர்த்தகா ருண்யம் (ரு0)

போக முழுதும் பொருளல்ல வென்றருளிச்
 தாகம் எழுப்புதற்கோர் சஞ்சீவி (ருக)

துன்பக் கடலுட் டுளைந்தமிழ்ந்திச் சோர்வேனை
 இன்பக் கடலமிழ்த்து மேகாந்தம் (குக)

கூறுதற்கொன் றில்லாக் குணமிலகு நாடதனில்
 ஏறவரு ளேணிகொடுத் தேற்றியது (எக)

அற்றவிடத் தன்றி யகலிடத்தும் வானிடத்தும்
 மற்றெவ் விடத்துமிலா மாணிக்கம் (அரு)

வீடாப் புலப்புனத்தை வெட்டியருள் வித்திட்டுத்
தேடா விளைந்ததொரு தெய்வீகம் (அ௮)

பவமணங்கள் சற்றுமெட்டிப் பாரா தகற்றிச்
சிவமணங்கொண் டுள்ளாலவுந் தேறல் (க௮)

எத்திக்கு மெவ்வுலகு மெங்கெங்குந் தானாகத்
தித்தித் திருக்குஞ் சிவபூமி (க௦௬)

எனக்கூறும் உருவதமும்,

“என்புநிறை, சேரியினிற் செங்கழுநீர் பூத்ததுபோல்” (கூஉ)

“கருங்கற் பிசைந்து கனியாக்கல் போல்” (அ௮)

“ஆணியற்ற தேர்தான் அலைந்ததுபோல்” (க௦௩)

என்பன போன்ற உவமையும் பார்ப்பவர் மனதைப் பரவசப் படுத்தாம
லிரா. மேலும் தம் குருநாதர்க்குரிய மலை முதலிய தசாங்கங்களை உருவாக
வாயிலாகக்கூறியது மிகவும் போற்றத்தக்கது. தமிழ் மணத்தோடு
சாத்திரமணமும் தழுவியுள்ளதனால் இது தமிழ்ப்பயிற்சி யுடையார்க்
கும் சாத்திரப் பயிற்சி யுடையார்க்கும் மிக்க பயனைத்தரும்.

இவரது தெய்வீகத் தன்மையையும், இயற்கைக் கனியின் வன்மை
யையும், சாத்திரப்புலமையையும் இவர் இயற்றிய அறிவானந்த சமுத்
திரம் என்னும் நூலில் காணலாம்.

இத்தகைய நூல் வெளிவரத் திருவருள் நோக்கம் புரிந்த திருக்கயி
லாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதினத்து உச-வது பட்டத்து மகாசந்நி
தானம் பூநீர் பூநீர் சண்முகநேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரியசுவாமிகள்
அவர்கட்குத் தமிழுலகம் நன்றி செலுத்தும் கடப்பாடுடையது.

மழவீடையா னானந்த வாரியிலே படிந்தருளை வாரி வாரிப்
பழமறையா கம்பயிர்கள் படர்ந்தோங்க வருணீரைப் பாய்ச்சிப் பாய்ச்சித்
தழவீனைய பிறப்பிறப்பிற் ருழுமுயிர்ப் பயிர்க்கருளைத் தந்தாட் கொள்ளும்
அழகியசிற் றம்பலவ னடியிணையை யனுதினமு மகத்துள் வைப்பாம். (கூஎ)

L. M. C. ஹைஸ்கூல்,
சேகாழி.
21—8—'38.

வித்வான், D. சுந்தரேசன்,
தமிழாசிரியன்.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கிளிவிடுதாது.

——:(0):——

காப்பு—நேரிசைவெண்பா.

ஐய னழகியசிற் றம்பலசம் பந்தன்மேல்
துய்ய கிளிவிடுதோ தோதுதற்குக்—சைவினிள
மானையேதே தானடிய ருனமறுத் தானளித்த
ஆனைமுகத் தானைநினைப்பாம்.

கலிவெண்பா.

பூங்கமல மேலயனும் புள்ளின்மேல் விண்டுவுஞ்சென்
றுங்குழி நாடி புணர்வரியோன்—தேங்கமழுங்

கொன்றைதும்பை கூனமதி கூவிளந்தண் வன்னியெருக்
கென்றுமக லாதணிந்த வெம்பிரான்—வென்றிபுனை

காமஹரு வேவறுதற் கண்ளிழித்துக் கையுடிரான்
பூமன சிரசிலொன்று போக்கினான்—மாமனர

சிங்கவடி வைத்தடிந்து சிம்புளாய் வந்துசம
னங்கமிட றிக்கடிந்த வண்மையோன்—கங்கை

யலையிலலை யும்வேணி யையனன்ப ரன்பின்
வலையி லகட்படுமோர் வள்ளல்—தலைமாலை

(ரு)

பூண்ட பரமனம ரேசன் புராதனனற்
ருண்டவ மாடுந் தனிமுதல்வன்—காண்டற்

கரியா னனுமேய மல்லா னுரைக்கு
மரியா னேவர்க்கு மரியான்—பரியார்

மனத்திருளாய் நின்ற மறையோன் பரியு
மெனக்கருளாய் நின்ற விறையோ—னனைத்துலகாய்

நின்ற னிறைந்தா னினைந்தாயு மன்பரூன்
கொண்டா னவர்க ளுளங்குன்றான்—வண்டார்

பொழிலேயந் திரைதேரும் பூங்குளியே மிக்க
வெழிலார் மொழியையியம் பக்கேள்—இழிவாய்

(40)

காய் மெடுத்துமுன்று காலன்கை யிற்படுமுன்
மாயை மலங்கன்ம மாமாயை—தூய

திரோதாயி யைந்திணையுந் தீர்த்தெனக்கு மேலாம்
பரபோக மூட்டும் படிக்குத்—திரமான

அங்கத்தின் மாணுந் தலைமாணுங் கைமாணுந்
துங்கச் சடையுஞ் சுடர்மழுவங்—கங்குனிகர்

கண்டக் கறையுந் தமருகமுந் கார்க்குழைந்
துண்டப் பிறையுமுழு வைத்தோலும்—வெண்டலையும்

பன்றி மருப்பும் படநா கமுமெலும்பும்
வென்றி புனைமு விலைவேலும்—புண்டரிகக்

(41)

கண்ணுனற் கண்ணு நுதற்கண்ணும் போரேறுந்
தண்ணுருங் கொன்றையிவை தாங்கார்து—வண்ணப்

பிரமாண்ட வோடு பிளப்பபோற் செல்லுந்
தருவார் பொழில்கள்குழ் தந்து—திருவாரும்

வேதா கமவொலியு முவர்பா விள்ளொலியு
நாதார்தஞ் சென்றோர் நடத்தொலியுங்—கோதில்

திருவா சகவொலியுஞ் சென்றுகட லோசை
பொருவாக வென்றும் பொருந்தும்—பெருவாழ்வு

சேர்ந்த தருமைதனிற் சேர்ந்தொளிரென் போலுருவஞ்
சார்ந்து பலகலைகள் சந்ததமுந்—தேர்ந்தவன்பா

(42)

சம்பந்த நீக்கவரு சற்குருவா மெய்ஞ்ஞான
சம்பந்த னென்னவோர் பேர்தாங்கி—வெம்பந்த

நீக்குமெல்லை பார்த்திருந்து நேர்ந்தவுட னென்னையழைத்
தாக்கினுன் றன்க ணருணோக்கம்—வாக்கின்

மொழிசூழறிக் காறளர்ந்து மூச்செறிந்து முன்னே
விழிபொழிய மெய்புளக மெய்தித்—தழுதழுத்து

மோகித்து நின்றேன் முகமலர்ந்து தானிரங்கித்
தாக்கித்தா யென்று தகவுடையோ—னாகித்திட்
டாகமுத லாசைமுற்று மற்றனைநீ நல்லபரி
பாகியென்றான் போதப் பதைப்பெல்லாம்—போகத்

(௨௫)

தரையிற் பணிந்தேன் றலையின்மாக் கைவைத்
துரையுந் திரையு நுரையுந்—கரையுமிலா

மேலாளு சிவானுபவ வேலைதனின் மூழ்குதற்கு
மாலாளு யென்று மனமகிழ்ந்து—நூலாலே

சொன்னபடி செய்யத் தொ ங்கியுட லும்பெருநா
நின்னையுந்தா வென்று நிகழ்த்தின—ன்னபடி

யீந்தேன்றன் பாத வினைமலரென் புன்றலைவைத்
தாழ்ந்தார் களாலு மறிவரிய—காய்ந்த

பயிரினுக்கு மேகமது பாலித்தாற் போலென்
னுயிரினுக்குச் சொன்னா னொருசொல்—தயிரினுக்குள்

(௩௦)

மத்தினைப்போ லைந்து மலத்தாற் சுழன்றதொரு
சித்தமத னாற்கேட்டுச் சிந்தித்து—வைத்துத்

தெளிந்துநிட்டை யெய்தினேன் சேர்ந்தமல சத்தி
விளிந்துசெல வாங்கே விளைந்த—துளைந்த

பவத்தீய கல்லொருபா காகத்தந் தன்றிச்
சிவத்தே னளித்திருந்த தெய்வம்—உவப்பிற்

பிடிக்கப் பிடிக்குமன்றிப் பேருமிந்த வாயால்
படிக்கப் படாதவருட் பண்பு—பிடிக்கநீ

சும்மா விருவெனவே சொல்லி வருமமுத
மம்மாவெம் போதத்தா லாய்ந்துண்ண—வெம்மாற்கள்

(௩௫)

கொன்றாலும் வாராக் கொழுந்தேனோ ரைம்புலனும்
வென்றாலும் வந்து விளைவறியா—தென்றாலும்

துட்டநாய் போன்ற துகளென் னுளத்துவந்து
கிட்டியது கிட்டாத் கேண்மையே—கட்டிவிடா

கிளிவினோது.

நாயும் வினையுடனு துங்கியுளச் செய்முழுதும்

நாயும் வடியுமொரு பாலாறு—நேயமுட

னோங்கி யெழுந்துளத்தி னோடி மனமழியத்

தெங்கிவடி கின்றதொரு தேனாறு—நீங்காது

நாராமற் பார்த்தயர்ந்த பக்குவத்தி னோடி வந்து

நேராம னேர்ந்ததொரு நெய்யாறு—தீரா

(ச0)

துருகித் திரிவிதமா லோடி யொருமால்

பெருகப்பே ருகும்பே நீன்பந்—திரியுமுள

மாடாம னின்றானு மன்பு மிகுத்துருகித்

மீதடாமல் வாராத தெள்ளமுதம்—வாடி

வொடியாப் புலனைந்து மோட்டியபின் வாயாற்

கடியாம லுண்ணவந்த கன்னல்—வடியாத

ஆற்றுமணல் போலுருக்கி யுண்ணுகிழப்பித் தவ்வழியே

தோற்றுகின்ற விற்பச் சுகநேயம்—நோற்றுநின்று

வாண ஞல்வாமுன் வாவென் றயர்ந்தேற்குக்

காணாமற் காட்சிதந்த கற்கண்டு—கோணய

(சரு)

தீர்ப்பரிய யானெனது தீரா தவரெல்லாம்

பார்ப்பரிய தெய்வப் பனியாறு—பார்த்துகந்து

தட்டாம லுள்வாங்கித் தாக்காமற் ருக்கியெனக்

கெட்டாம லெட்டவந்த விற்பவெள்ளம்—விட்டுக்

குறியாக் குறிப்பைக் குறிக்கொண்டு நின்றங்

கறியா தறியுநல் லானந்தம்—பிறியாது

சேராமற் சேர்ந்து தெளிந்துநின்று லக்கணமே

வாராமல் வந்துலவும் வாணாறு—தீரா

மலினவுடை மூன்றினையு மாற்றியின்ப மென்னுங்

கலைமுழுதும் போர்த்தகா ருணயம்—உலையைத்

(ரு0)

துருக்க வருக்க வொளிவிடும் பொன்போ

விருக்க விருக்கவொளி ரின்பஞ்—சுருக்கமில்லாப்

பந்தவுட லும்வினையும் பாழிருளும் போயகல
வந்துலவுந் தூண்டா மணிவிளக்கு—நொத்தறிவு

தேயாது பாயாது தேடி யுறும்பொழுது
வாயாது வாய்த்த மலைமருந்து—காயாது

தேடிநொத்தி நெஞ்சந் தியங்கி மயங்கும்போ
தோடிவந்து நின்றதோ ருற்சாகம்—நீடியதோர்

பற்றற்ற தின்றிப் பதைப்பற் றிருந்தவுடன்
முற்றத்தி லூறு முழுப்பாகு—பெத்தத்தில்

(௩௫)

போக முழுதும் பொருளல்ல வென்றருளிற்
றாக மெழுப்புதற்கோர் சஞ்சிவி—பாகமுறத்

தான்றழுவ நான்றழுவத் தானெதிர்க்க நானெதிர்க்கத்
தேன்றிகழத் தான்றிகழுஞ் செய்யகனி—பூன்றியங்குத்

தூண்டாமற் றூண்டிநின் னு தோயாமற் றேயவதிற்
றேன்றாமற் றேன்றுஞ் சுகவாரி—காண்டற்கு

நண்ணரிது நண்ணரிது நாடரிது நாடரிது

நுண்ணுணர்வி னுண்ணுணர்வி னுண்ணுணர்வு—வண்ணக்

கிரியைக்கும் யோகுக்கும் கேட்டறெளி தற்கும்
வருதற் கரியபெரு வாழ்வு—பெருகியதோர்

(௪௦)

துன்பக் கடலுட் டுளைந்தமிழ்நகிச் சோர்வேனை
யின்பக் கடலமிழ்த்து மேகாந்த—மென்புநிறை

சேரியினிற் செங்கழுநீர் பூத்ததுபோ லென்னுள்ள
வேரியின்ப வாரியெழுந் தெய்தியது—சீரியதோர்

வேதங் கடந்ததற்கு மேலாகி யேநின்ற

நாதங் கடந்ததொரு நல்லவெளி—போதயின்றி

யுய்வேமோ வுய்யேமோ வென்றுருகி நின்றவென்
னையந் தணிக்கவந்த வன்பாழி—வெய்யபவ

கேதமே வந்து கெடாம லெனைவளர்த்த

போத மறுத்துகந்த போரேறு—நீதமுறு

(௪௫)

மொன்றன் நிரண்டன் றுருவன் றருவமுமன்
மென்றென்று நின்றிலகு மின்னமுதம்—நன்றிபுனை

மண்ணன்று நீரன்று தீயோடு வாயுவன்று
விண்ணன்று காலாகி வேறன்றே—யெண்ணினது

ஞாதுருவு மன்றியே ஞானஞெ யங்கமுன்ற
மேதினியி னுரின்ப வெள்ளாறு—போதமுற

வோடாம லோடி யுருகி யழைத்தேற்குக்
கூடாமற் கூடுங் குணஞ்ஞன்று—நாடி

னுதிப்பீறு நிற்புமிலா லூர்நாடி யோடிப்...
பதைப்பறவே வந்தசெந்தேன் பாகு—விதிப்படியே

(௭0)

கூறுதற்கொன் றில்லாக் குணமிலகு நாடதனி
லேறவரு ளேணிகொடுத் தேற்றியது—கூறு

மிருட்பே யிரியவெனக் கின்ப மனித்தங்
கருட்பேயின் கைக்கொடுத்த வன்பு—மருட்செய்

நெருப்பனைய வைம்புலனு நீங்கியளி கூர்ந்தங்
கருப்பதற்கு நின்றதோரின் னீழல்—வருத்தமுறப்

பாழுக்கு முத்துலையும் பாரித் திறைத்தலந்த
வேழைக்குச் சும்மா விரங்கியது—கோழையெனை

யொண்பகலு மோரிரவு முண்பொழுதும் போம்பொழுதுங்
கண்படையி னும்பரிந்து கவ்வியது—பண்புடைய

(௭௧)

தானீர்த்த லன்றியிந்தத் தற்போதங் கொண்டாங்கே
யானீர்க்க வாரா வினியதரு—வூனேற்ற

துன்ப மகலவெனைத் தூக்க யிருளிடித்திட்
டின்பஞ் சொரியு மெழின்மேக—மன்பா

லுளைப்பார்க் கினியானென் றாழ்தலைப்பட் டெய்த்தேற்
களைப்பாற்றி யின்பூட்டு மெல்லை—களைப்பாறித்

தாக்கற்குப் பேருந் தகர்போல வென்னிடத்தி
னாக்கற்குப் பேரு மனியானைப்—பார்க்கி

னிசையா திசைந்தங் கெழாதே யெழுப்பி
யசையா துளவா மலகந்—திசையா

(அ0)

ருயர்வு மிழிவு முணர்த்தா துறையு
மயர்வை யறுக்குமின்பா காயம்—பயனில்லாச்

சுற்றுவறி நீர்க்கனந்தஞ் சொன்னங் கிடைத்ததுபோற்
செற்ற விடத்தெழுந்த தேனேரி—பற்றி

நினைத்து நினைத்துருகி நெக்காம நெக்கி
யனைத்து மொவிக்கிடத்தா தாரம்—வினைப்படிய

சுற்று மனப்பாவை சுட்டறிவு கெட்டறவே
வற்றுமிடத் தோடி வருமுறவு—பற்றுமுற்று

மற்றவிடத் தன்றி யகவிடத்தும் வானிடத்து
மற்றெவ் விடத்துமிலா மாணிக்கங்—குற்றமிலா

(அரு)

வானோர்க்கு மண்ணோர்க்கு மாலயர்க்கு மன்றியிது
மேனோர்க்கு மெய்தரிய வின்சோதி—பூனாந்து
வீடாப் புலப்புனத்தை வெட்டியருள் வித்திட்டுத்
தேடா விளைந்ததொரு தெய்வீகம்—காடார்

கருங்கற் பிசைந்து கனியாக்கல் போலென்
னிரும்பைக் குழைத்தவிள வேனில்—கரும்பான

வன்னைதனி லும்மினிய வையர்தா ஞுண்ணினைந்து
தன்னை மறக்கவந்த சையோக—மென்னறிவால்

தாழாமற் றுழந்து தலைகொடுத்து நின்றேற்கு
வாழாமல் வாழவந்த மாநிதியஞ்—குழி

(கூ0)

னிருட்டி நிருட்டை யிகலி நிகலை
வெருட்டி மிரட்டுமின்ப வெய்யி—லரட்டின்றி

நேடிப் பலகா நெறிநோக்கி நின்றுருகி
னாடிப் புணருமின்ப வுல்லாசம்—நீடுஞ்

சகலத்துங் கேவலத்துந் தாக்காமற் மன்ற
னகலத் தெனையிருத்து மன்னை—யிகலுற்றுத்

துன்றியதோ ராறு வகைச்சமயத் தொல்கலையைச்
சென்றும் பறந்துகொலுந் தேறுமுனை—கன்றியதோ
ருள்ளத் திருட்கரியை யோடிப் பிடிப்பதற்குத்
தெள்ளித் தெளிந்தவன்பத் திமடங்கல்—ஒள்ளியநற்

(கூரு)

றோத்திரத்தும் பூசையினுஞ் சொல்லுதிய மங்களினுஞ்
சாத்திரத்துஞ் சாரவொட்டாத் தாளாண்மை—பார்த்துப்
பவமணங்கள் சற்றுமெட்டிப் பாரா தகற்றிச்
சிவமணங்கொண் டெள்ளுலவுந் தேற—லுவமையென்று

நாட வரியபிர மாண்டமுத் துதமட்டுந்
தேட வரியதொரு சிங்காரம்—கேடின்றிப்
பேணுதற்கு மென்னைப் பிணிப்பதற்கும் பேரிடமாயக
காணுதற்கு நல்லின்பக் கண்ணாடி—வீணின்றிப்

பேசுதற்கு வந்தொருவர் பேசவல் லார்களுடன்
பேசுதற்கெட் டாதிருக்கும் பேராண்மை—வீசுமத

(கூ00)

யானை யினுங்கொடிய வைம்புலவீ ரங்குலைந்திட்
டனை யுருக்குமின்ப வுள்ளுறல்—வானாருங்

கஞ்சா சனவரவிற கட்டவிழ்த்து விட்டோடி.
யஞ்சா திருப்பதற்கோ ரத்தாணி—யெஞ்சாத

வாணியற்ற தேர்தா னலைந்துபோன் மும்மலமு
நாணியறப் பூண்ணுமொரு ஞானமலை—நீணாகர்

வானோர்கள் மண்ணோர்கண் மற்றுமுள்ள பல்லுயிர்கள்
போனாற்பின் மீளவிடாப் பொன்னுலகு—நானாக

நீளாம னீட்டிநனை வின்வைத்து நின்றேற்கு
மீளாமன் மேற்கொண்ட மெய்யுணர்வு—வாளாரு

(கூ00)

மெத்திக்கு மெவ்வுலகு மெங்கெங்குந் தானாகித்
தித்தித் திருக்குஞ் சிவபூமி—பத்தியினால்

சீத்தா முழவுமுது பேரன்பாற் கண்பதித்துச்
சீத்தாந்தச் செய்பமுத்த திங்கதவி—யெய்த்துநின்று

நாணும னுணியதோர் நாட்டி நெருவருமே
காணுமற் செய்ததொரு கல்யாணந்—தாணு

விபுவென்ன நாடி மெலிந்தபோ தென்னுட்
குபிரென் நெழுந்தசெந்தேன் கொப்பு—முபநிடத்து

நில்லாம னின்னெங்கு நேடாம னேடியிட

மெல்லாமல் மெல்ல வருவெல்லம்—பொல்லாத

(கக0)

மண்ணை யிரணியத்தை மங்கையரை நீங்கியின்ப

வெண்ணெய் தகவளித்த மேம்படுகோல்—திண்ணமுறப்

பண்டை யிருண்மலமும் பண்டை வினைமலமும்

விண்டு கழித்தேறு மேல்வீடு—பண்டை

யொழியாப் புலனைந்து மோடியபோ தேறி

யிழியாம லேபுகுது மில்லந்—தழுவிப்

புகட்டாம லுள்ளே புகட்டியங்கே யென்றுந்

தெகிட்டாம னின்றதித் திப்புப்—பகட்டுப்

பிரியாப் பிரியமெனும் பேய்க்கணங்க னுன்னாத்

துரியங் கடந்தசுக மேடை—தெரிவரிய

(ககரு)

கல்வியெனுந் தீராக் கலக்க முழுதினுக்கு

மொல்கியினைப் பாறுதற்கோ ருப்பரிகை—சொல்லரிய

வுள்ளும் புறம்பு மொழியா வெளியின்வாச்

சொல்லி யழைக்குஞ் சுகாதீத—மொல்லையே

யூழும் லூறி யுளமவிழ்ந்தங் கேயுன்னி

மாறாத வெய்ப்பின் வருவைப்புப்—பேறுகத்

தன்னினைப் பித்துமரு டன்னையுதிப் பித்துமன்றி

யென்னைமறப் பித்துமெனக் கெய்தியது—வன்ன

வுருவு மருவுமின்றி யோர்குடியு மில்லாத்

தெருவிற் சமைந்தொழுஞ் தீந்தேன்—தெரிவைத்

(கஉ0)

தெரியாமற் தோந்த திகைப்புமறந் தின்பந்

தரியா துதவுந்தாய் வீடு—தெரிவரிய

சுத்தவருட் பேய்தொடர்ந்து சோரவிட்ட தன்றியெனைப்
பித்தனெனப் பண்ணியதோர் பேரறிவு— நித்தமெனைத்

தானே பிடித்துமுத்தந் தானே வழங்கியதின்
றேனோ வருத்துமதற் கென்செய்கேன்— ஊனு

ஞருகவொரு நோக்களித்த வுத்தமன்மீ தாசை
பெருகமயல் கொண்டுபித் தானேன்—திருமருவு

கிள்ளையே நீயெனக்குக் கிட்டாது கட்டுகையா
லுள்ளதெல்லா மிப்பேடி துரைசெய்தேன்—விள்ளாத

(கஉரு)

வுண்மையிது வாயிடினு முன்னைவிட வேறொருவ
ருண்மையிலே யத்தா லுரைத்தேன்காண்—வண்ணமற்ற

விண்ணவர்கீபாற் றுந்தருமை மேவிமுனஞ் சொல்லியதோ
ரண்ணல் சமுகமறிந் தாதரவாய்—நண்ணியவன்

செய்யவடித் தாமரையிற் றுழந்தெழுந்து சேர்ந்துநின்று
கையின்மழு மான்கரந்த கற்பகமே—ஐயனே

மாதர்பொன்பு வென்னுநசை மாபுலிகட் கஞ்சினோர்
வேதனை தீர்த்தேற்றும வெற்புடையாய்—கேதநல்கும்

பாசமொரு மூன்றுதொட்ட பங்கமற வேநினைந்தோ
ராசையுடன் மூழ்குமின்ப வாறுடையாய்—தேசுறுநன்

(கங.௦)

மந்திரத்தோ டாறு வகைகாட்டிப் பட்டதுயர்
நந்தல்செய்து வாழவைத்த நாடுடையாய்—சந்ததமுந்

தாங்கரிய வைம்புலக் கள்வரீர் துக்கந்தீர்ந்
தோங்கியிளைப் பாற்றுமின்ப லுருடையாய்—தேங்கமமும்

பங்கயன்சேர் பூமிவை குந்தமட்டு மப்பாலு
மெங்கு மணக்குமிசைத் தாருடையாய்—மங்காது

மாயுமுயிர்ப் பாசப்புண் மாய்த்தழித்துச் செல்வதற்குப்
பாயுமரு னோக்கப் பரியுடையாய்—நேயமுட

னாயுமைந்து கோசமேனாக் கோட்டையிடித் தைந்துமலங்
காயுங் கருணைக் களிறுடையாய்—வீயாது

(கஙரு)

பந்தமுற்ற பல்லுயிர்கள் பாசமறுத் துப்பரத்தை
நந்தாம லேகொடுக்கு நற்கொடியாய்—பந்தத்

தழுங்காம னாளு மாணையுன்னீ ரென்று
முழங்குமறைச் சைவ முரசோய்—வழங்குமனந்

தாவா நவபேதந் தானாய் நடித்தவற்றைக்
கோவாய் நடத்துஞ்செங் கோலுடையாய்—ஓவாத

சீருடையாய் நந்தாத் திறலுடையா யாயிரநந்
பேருடையா யின்பம் பெரிதுடையாய்—ஏருடையாய்

தேனே கணியே தெவிட்டாத தெள்ளமுதே
வானோ ரறியா மணிவிளக்கே—கோனேயென்

(கச௦)

கண்ணே கருணைபொழி காரே கருதருந்
பண்ணே பவவரவின் பற்பட்ட—புண்ணாற

வந்தமருந் தேயென்று வாழ்த்தியொரு விண்ணப்பஞ்
சின்தை மகிழ்ந்து திருச்செவியி—லெந்தையே

சாத்தியரு ளாயென்று சாற்றியவன் றுனிரங்கிப்
பார்த்துவிளம் பென்றுவரம் பண்ணியபின்—தீர்த்தனே

மட்டவிழ்ப்புத் தூய்த்தொழுது மாதவர்குழ் நின்சபையில்
கிட்டினின்றந் நோக்கங் கிளர்ந்ததனால்—கட்டியநந்

பஞ்சகலை யுஞ்சேர்ந்து பாசவனா யுங்குழல

வெஞ்சா வனுபவத்துக் கிச்சைகொண்டு—தஞ்சமெனத்

(கச௧)

தேழ்பினின்ற போதண்ண நேவரீர் சித்தமகிழ்ந்

தாம்படிநல் லின்ப மளித்ததனால்—சோம்பாம

லன்றுமுத லின்றுவரை யவ்வின்ப மேபுசித்து

நன்றுதீ தென்றுசுட்டி நாடாமல்—என்றும்

பிரியா திருந்து பிரிந்தமையா நெஞ்சந்

தரியா தழுங்கித் தவித்திட்—டெரியு

மெரியிற் பொரிகின்ற வெள்ளினைப்போற் றுள்ளிக்

கருகிமுக மெய்சோம்பிக் கண்ணீர்—பெருக

வழுது புரண்டிங்கே யங்கத்தை நீக்கிற்
 பழுதெனவே யெண்ணிப் பதைத்துக்—கழுது (௧௫௦)
 பிடியுண்ட பேர்களைப்போற் பித்தாய் மயங்கி
 மிடியுண்டோர் மேவுதுயர் மேவிப்—படியுண்ட
 விப்புதுமை யென்றுகண்டோ ரெல்லா மிகழ்ந்துவசை
 செப்பியிட லொன்றுந் தெரியாதே—வெப்பமுடன்
 பஞ்சபுல வம்பாற் பழுத்தவினை வேரெரிய
 விஞ்சு துயராய் மிகழ்வுலிந்திட்—டஞ்சியே
 மெத்த வருத்தமுற்று வீயாத வன்பி னுக்கே
 மெத்த விரும்பி விடாய்கொண்டு—சித்தனைந்து
 நின்றதைய லுய்யுமா நின்றிருநோக் கம்மளித்து
 மன்று னிறைந்தவருண் மாமலையே—குன்றாத (௧௫௫)
 பேரின் பழுமளிக்க வேண்டுமென்று பேசியிப்போ
 தார்துன்ப நீங்க வடியேன்சொற்—றோராக்
 குறியொன்று காட்டுதற்குக் கோவே கரந்த
 வெறிகுன்றாக் கொன்றைவெறி யாக்கி—வறியேன்றன்
 கையிற்று வென்றதனை வாங்கிக் கடிதுகொண்டிங்
 குப்பயான் வாராயுவந்து.

வேண்பா.

கலங்காத வுள்ளத்தாற் காணுங் கனியை
 மலங்கெடத் தீர்க்கு மருந்தை—இலந்தையுறை
 அத்த னழகியசிற் றம்பலசம் பந்தனைச்
 சித்தத்துள் வைப்பேன் றினம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டதேவர் மெல்லடி வாழ்க.

குறிப்புரை விசேடவுரை.

காப்பு—ஆசீர்வாதம் நமஸ்காரம் வஸ்துநிர்த்தேசம் என்னும் மூவகை மங்கலவாழ்த்தும் அமைந்துள்ள இவ்விநாயக வணக்கம் ஆன் றோர் ஆசாரம் பாதுகாத்தற் பொருட்டும் மாணுக்கருக்கு அறிவுறுத்தற் பொருட்டும் இந்நூல் இனிது முடிந்து இதனை உதவார் சிவஞானசித்தி யடைதற் பொருட்டும் முன்னர்க்குறப்பட்டது இந்நூலின் வரலாறும் இலக்கணமும் பாடினோர் பாடப்பெற்றோர் பிரபாவமும் பிறவும் முகவுரையிற் கண்ணுரைக்க.

இந்நூல் கலிவெண்பாவினால் ஆயது. இக்கலிவெண்பாட்டின் சொன் முடிவு வருமாறு:—

அயனும் விண்டுவும் நாடி உணர்வரியோன் க, உளங்குன்றான் க, எனக்குக் கூட்டும்படிக்கு கட, பூக்கிளியே கேள் கட, கைமானும் கட, ...போரேறும் கார்து கட, தருமைதனில் உரு, பேர்தாங்கி உக, என்னை அழைத்து அருள்நோக்கம் ஆக்கினான் உரு; மோகித்து நின் றேன்; தான் இரங்கி உரு, நீ பரிபாகி என்றான் உரு; பணிந்தேன் உரு; மனமகிழ்ந்து உரு, தா என்று நிகழ்த்தினான்; அன்னபடி உரு. ஈந்தேன்; தன் இணைமலர் என் தலைவைத்து உரு, ஒரு சொல் சொன்னான் உரு; நிட்டை எய்தினான்; மலசத்தி விளிந்து செல் விளைந்தது உரு; தெய்வம் உரு.....பேரறிவு எனை கடஉரு, பிடித்து முத்தம் வழங்கியது; வருத்தும் என்செய்கேன் கடஉரு; பித்தானேன் கடஉரு; கிள்ளையே! நீ கிட்டு கையால் உரை செய்கேன் கடஉரு; உரைத்தேன்காண் கடஉரு; (நீ) அண் ணல் சமுகம் அறிந்து நண்ணி அவன் கடஉரு, தாமரையில் தாழ்ந்து எழுந்து நின்று கற்பகமே கடஉரு, ...வந்த மருந்தே என்று வாழ்த்தி ஒருவிண்ணப்பம் திருச்செவியில் கடஉரு, சாற்றி, அவன் வரம் பண்ணிய பின் திர்த்தனை! கடஉரு, நின்சபையில் கிளர்ந்ததனால் கடஉரு, பாசவனையும் கழல இச்சைகொண்டு கடஉரு, தேம்பி நின்றபோது தேவரீர் நல் இன்பம் அளித்ததனால் கடஉரு, புசித்து கடஉரு.....மேவி கடஉரு, இப்புதுமை கண் டோர் செப்பியிட வெப்பமுடன் கடஉரு, நின்ற தையல் உய்யும்.....

மாமலையே! கருடு, பேரின்பமும் அளிக்கவேண்டும் என்றுபேசி, துன்பம் நீங்க, சொல் தோரா கருகூ, குறியொன்று காட்டுதற்கு, கோவே! கொன்றை வெறியாக்கி கருள், கையில்தா என்று அதனை வாங்கியான் உய்ய உவந்து வாராய் எனச் சொல் முடிபு கொள்க.

நூல்—(பக். க, க—கூ) பூ என்பது மங்கல மொழி. எல்லாம்வல்ல இறைவன் தமது சிற்சத்தியால் ஆன்மாக்களை உய்வித்தற் பொருட்டுத் தோற்றுவிக்கும் நிவர்த்தி முதலிய கலைகளின் அதிதெய்வமாகிய பிரம விஷ்ணுக்கள் முடியையும் அடியையும் காணாத பெற்றிமையை முன்னர் எடுத்துக்காட்டிச் சிவபெருமானே பரம முதற் காரணர் என்பதை விளக்குகின்றார். இறைவனது அதிஷ்டானத் திருமேனிகளைத் தவிர ஏனைய தேவர்களால் காணமுடியாத பெற்றியர் மூவகை ஆன்மாக்களுள் சகலர்களைக் காத்தற்பொருட்டுப் படர்க்கையில் ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகளாய் எழுந்தருளி வந்து அதுக்கிரகிக்கின்றனர். இதற்குப் பிரமாணம் திருவுந்தியார்—அகலமாய் யாரும் அறிவரி தப்பொருள், சகலமாய் வந்ததென் றுந்திபற, தானாகத் தந்ததென் றுந்திபற என்பது. குருஞானசம்பந்தப் பெருமானே தருமபுர ஆதினத்துப் பரமாசாரிய சுவாமிகளாய் எழுந்தருளிவந்து மெய்கண்ட பரம்பரையில் இந்த ஞான பீடத்தில் வீற்றிருந்து திருவருட் செங்கோல் நடாத்தி வருவதால், இவ்வாதினகர்த்தர்கள் தங்கள் ஞானாசாரிய அபிஷேகத் திருநாமத்தோடு ஞானசம்பந்த பரமாசாரியசுவாமிகள் என்னும் அபிதானமுஞ் சேர்த்துப் போற்றப்பெற்று வருகின்றனர். இது தொன்றுதொட்டு வருவதோர் சம்பிரதாயம் என்பது இந்நூலாலும் பிறநூலாலும் ஆதினகர்த்தரவர்களின் ஆட்சியாலும் விளங்கும்.

பூங்கமலம்—சிற்சத்தி ஆணையால் திருமாவின் உந்தியிற் பூதத தாமரை. புள்—கருடன். ஊங்கு கீழ்—மேலும் கீழும், முடியும் அடியும். கூவிளம்—வில்வம். காமனை எரித்தது முதலிய வீரச்செயல்களைப் புராண வாயிலாற் கேட்டுணர்க. உகிர்—நகம். சிம்புள்—சரபம். மா மன்—இலக்குமி தங்கிய. சமன்—யமன். வேணி—ஜடை. தேவர்க்கும் எட்டாத மாதேவராயினும் பத்தர்களது பத்திவிலையிற் படுவோராதலின், அன்பர் அன்பின் வலையில் அகப்படும் ஓர் வள்ளல் என்றார். தலைமலை—கற்பகாலத்தில் சங்கரிக்கப்பட்ட பிரமாதிகளின் சிரமலை. அம்மேசன்—

செப்டம்பர் 2014

தேவர்களுக்குத் தலைவன். புராதனப் பழையோன். தன்னைப்போல
தம், பஞ்சகிருத்திய நடனம். காண்டந்த அபிபாக் அதுவான்
அல்லான் உரைக்கும் அரியான்-பிரததபசகம் அதுவான் மூன்
என்னும் மூன்று பிரமாணங்களுக்கும் எட்டாதவன். பரிபார்-அபிபாக்
லாதவர். பரியும்—அன்பு சிறந்த. துவம்-தூரபாத வகன்-கடவு
கனியே இயம்பக்கேள் “எம்பிரான் தநவாதனிக் கிண்கயபத்தி”
என்ன ஓர் பெர்தாங்கி” எனக்கூறப் படுகின்றார். இந்தக் குறுகிய
சம்பந்தரது பரம்பரையில் எழுந்த கனிய அபிபாக் திநகந்தநவ
தேசிககவாமிகளையும் அடிநுத்து புன்னைக்கோடு இத்தாலாகியியா
தூலகத்துத் துதிக்குமணனியே இலாகாதர் சகலாததலாகிய த
மானவகவாமி தமது திநப்பாடல் துமாரின் மணக்கத்தல் “காம
கள் போகாம னன்னெறியைக் காட்டிமொன்-மாளவாத தாலக
கன்புவைப்ப தெக்காணா” என்று துதித்துள்ளார். (ம. 2, 30-2.3
காயம்-சரீரம்; பாசரீர மூன்று, சூக்குமசரீரமொன்று, தாலசரீ
மொன்று. அகத்தமாயையில் அந்த தேவாரங்களுக்குண்ட பாகமாக
காரணசரீரமீமன் னும்பாசரீரமொன்று; இது அகந்தமயகோசமென்ன
படும். வித்தியாதத்துவங்களாகிய பஞ்சகஞ்சகமென்னுஞ் சரீரமொன்று
இது விஞ்ஞானமயகோசமென்னப்படும். பஞ்சகஞ்சகத்தி லொன்றுகிய
கலையிற்றேன்றிய அபியத்த வியத்த ரூபமாகிய குணசரீரமென்னும்
பாசரீரமொன்று; இது மனமையகோச மென்னப்படும். மனம்
புத்தி அகங்காரம் தன் மாத்திரையைந்துமாகிய சமூகஞ் சூக்கும
சரீரம்; இது புரியட்டகமெனவும் பிராணமயகோசமெனவும் படும்.
ஏனையது தூலசரீரம்; இது அன்னமயகோசமென்னப்படும். இவ்வாறு
புருட்டுறொருவனே ஐந்து சரீரங்களோடுங் கூடி வினைக்கீடாகப் பிறப்பு
இறப்பு அடைவன். பாசம் ஐந்தாவன்:—ஆணவம், அறியாமை மிக
வுண்டாம்படி ஆன்மாக்கடோறுஞ் சகசமாய் அனாதியாயிருப்பது. திரோ
தாயி, ஆணவமலத்தோடுங் கூடி நின்று அது பக்குவமாமளவு மான்
மாவை மறைத்து அந்தமலத்தைப் பாகம்வருவிப்பது. மாயை, ஆன்மாக்
களுக்குத் தனுவாதிகளைக் கொடுத்து மயக்கத்தைச் செய்விப்பது. கன்
மம், ஆன்மாக்கடோறும் விரிந்தனுபவமாய் நிற்பது. மாயேயம், ஆன்
மாக்களின் சுக துக்கவினைவுக்கெல்லாம் இடமாய் நின்று அவற்றின்
அறிவு இச்சை செயல்களை ஏகதேசப்படுத்துவது. மாயை-சுத்தமாயை

அசுத்தமாயை பிரகிருதிமாயை என மூன்றும். கன்மம்—சஞ்சிதம் பிராரத்துவம் ஆகாமியம் என மூன்றும். அங்கத்தின்மான்—உமாதேவியார். தலைமான்—கங்காதேவியார். ஆணவமலமுடைய விஞ்ஞானாகலரைத் தன்மையிலும், ஆணவம் கன்மம் இரண்டினையும் உடைய பிரளயாகலரை முன்னிலையிலும் ஆட்கொண்டருளும் பரமேசன் மும்மலங்களையுமுடைய சகலரில் பக்குவருக்கு இருவினையொப்பு மலப்பரிபாக முண்டாகிச் சத்திநிபாதம் விளைந்தவழி மாணைக்காட்டி மாணைப் பிடிப்பது போலக் கடவுள் தம்முருக்கரந்து மானிடச் சட்டை சாத்திக்கொண்டு குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளின மந்ததரம் மந்தம் தீவிரம் தீவிரதரமறிந்து சமயதிட்சை பண்ணிச் சரியை யனுட்டிப்பித்து, விசேடதிட்சை செய்து கிரியா யோகங்களை யனுட்டிப்பித்து, நிருவாணதிட்சை புரிந்து ஞானமனுக்கிரகித்து மும்மலங்களை நீக்க, ஆன்மாக்கள் அழிந்தார்களுமில்லையாய், அந்தச் சிவமுதலானோர்களுமில்லையாய், சிவமுதலின்றிக் காரியப்பட்டார்களுமில்லையாய், அம்முதலுக்கு வேறாயிருந்தார்களுமில்லையாய், கேவல விசிட்ட மறுதலை யத்துவிதங்களைக் கடந்து அப்பதியோடு சுத்தாத்துவித நிலையினை யடைவிப்பர். இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் “தம்முதல் குருவாமாய்த் தவத்தினி லுணர்த்த” என்பதும், சிவஞானசித்தியார் “மன்னும் அருட்குருவாகி வந்தவரின் நீக்க மலம்அகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன்” என்பதும், இருபாவிருபஃது “கண்ணுதலுங் கண்டக் கறையுங் கரந்தருளி—மண்ணிடையின் மாக்கண் மலமகற்றும்” என்பதுமாம். கண்டம்—மிடறு. கறை—விஷம். கார்க்கழல்—வீரத்தின் வலிமை வாய்ந்த காலணி, காற்கழல் என்பதும் பாடம். உழுவை - புலி. புண்டரீகக் கண்ணான் - விஷ்ணு. கொன்றை சிவபெருமானுக்கும் செங்கழுநீர் ஆசாரியருக்கும் அவர் மரபினர்க்கும் உரியன.

கண்ணி கசு—முதல் உ-வரையில் தருமபுரத்தின் பெருமை கூறப்படுகின்றது. வேதாகமம் வடகலையையும் மூவர்பா முதலியன தென்கலையையும் உணர்த்தும். உக-வது கண்ணியில் மெய்ஞ்ஞானசம்பந்தன் என ஞானாசாரியசுவாமிகளின் திருவருள் திருநாமத்தைத் துதிக்கின்றார். குருவின் அருளைக்கம் பெற்ற ஆநந்த பாவசம் இன்ன தன்மைத்தாம் என்று கூறுவது கவனிக்கத்தக்கது. (பக். ௩, ௨௪—௩௭) பரிபாகி-மலப்பரிபாகம் உற்றவன், போதம்-தற்போதம், கைவைத்தல்-ஆசாரியன்

செய்யும் பரிசுதீட்சை. வேலை-கடல், மால்-மயக்கம், பிரியம். உடல் பொருள் ஆவி தருதல்-தற்சுதந்தரம். இன்றி அவற்றைக் குருவுக்கு அர்ப்பணஞ்செய்தல், இறைபணி நிறற்றகு முதல் உபாயம். கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டைகூடும் முறை சித்தியாருட் காண்க. ஆணவமலத்தின் சத்தி ஆவாரகசத்தி அதோடியாமிக சத்தி என இரண்டாம். எம்மிரான்.....உளங்குன்றான் என்பதுகாறும் பதியியல்பு கூறி அதன்யின்னர்ப்பசுஇலக்கணம் சாற்றினவர் ஈண்டுப் பாசவிலக்கணமும் அதன் நீக்கமும் கூறுகின்றார். பவம்-பிறப்பு (பக். ௪, ௩௮—௫௧) இங்கு வரும் உருவகங்கள் போற்றத்தக்கன. ஈன்-தனுகாரணம் ஆகிய அகங்காரம். எனது - புவுன போகமாகிய ஃமகாரம். மலினவுடை-தூலம் முதலிய மூன்று சரீரங்கள். நாதக்கடந்த-பிருதவிமுதல் நாதம் இறுதியாயுள்ள நக தத்துவங்கள். ஆன்ம தத்துவம் உச, வித்தியா தத்துவம் ஏ, சிவதத்துவம் னு. இவற்றின் விரிவை உண்மை விளக்கத்துட் காண்க. கேதம்-துன்பம். (பக். ௬, ௧௬—௧௭) ஞானுரு-காண்பான். ஞானம்-காட்சி. ஞேயம்-காணப்படுபொருள். இவை திரிபுடி என்னப்படும்.

சிவஞானத்தால் ஞானுரு ஞானஞேயங்கள் பொருந்தாவண்ணம் சிவத்தோடு இரண்டறக்கலத்தலாகிய சித்தாத்நுவிதரிஸை ண்டு விவரிக் கப்பட்டது. உதிப்பு ஈறு-பிறப்பு இறப்பு. முத்துலை-தண்ணீர் இறைக்கும் மூன்று துலை. கண்படை-நித்திரை. உளைப்பார்-அழைப்பார். தகர்-ஆட்டுக்கடா. (பக். ௭, ௮௦—௯௩) அரட்டு-பயம். சகலம் கேவலம் சுத்தம் என்ற மூன்று அவத்தைகளை நெஞ்சவிடுதூது போற்றிப்பலி ற்றெடை முதலியவைகளிற் காண்க. (பக். ௮, ௯௪—௧௦௭) ஆறுவகைச் சமயம் சித்தியார் பரபகஷம் முதலிய சித்தாந்த நூல்களுட் காண்க. மடங்கல்-சிங்கம். கஞ்சாசனம்-தாமரையாகிய இடம், மூலாதாரம்முதலியவை. அரவு குண்டலிப்பாம்பு, அத்தாணி-கொலுமண்டபம். (பக். ௯, ௧௦௮—௧௨௧) இரணியம்-பொன். துரியம்-சாக்கிராதி அவத்தைகள் ஐந்தனுள் ஒன்று. (பக். ௧௦, ௧௨௨—௧௩௫) க௨௭-வது கண்ணியில் தருமையே அனுக்கிரக ஸ்தானம் என்பதைக் குறிக்கின்றார். ௧௨௬-௧௩௮ கண்ணிகள் இவ்வாதீனத்துத் தசாங்கங்களைக் குறிக்கின்றன. மந்திரம்முதலிய ஆறு அத்துவாக்களைச் சித்தியாருட் காண்க. ஐங்கோசம் முன்னர்க்காண்க.

(பக். ௧௧, ௧௩௧—௧௪௧) செங்கோல்-திருவருட்செங்கோல்: மாதவர்-
உண்மைநெறி விளக்கத்திற்கண்ட தத்துவரூபம் முதலிய தசகாரியங்
களை உணர்ந்த தம்பிரான்மார்கள். பஞ்சகலை-நிவர்த்திமுதல் சாந்திய
தீதம்வரை உள்ள கலைகள் ஐந்து. (பக். ௧௨, ௧௫௦—௧௫௮) சுமுதுபிடி-
யுண்டபேர்-இவர் தன்மையைத் திருவுந்தியார் திருக்களிற்றுப்படியாருட்
காண்க. இன்பம் அனுபவம்-முத்தி நிச்சயத்தை ஆராய்ந்து அனுபவித்
தும் சிவபோகம்.

தமிழ்மணங் கமழங் கமலையம் பதிவாழ்
ஞானசம் பங்களை வணங்கி
லீனசம் பந்த மில்லை டேளிதே.

பூதியும் புனிதவஞ் சேழுத்தும் போலிக்.

MAHAMAHOPADHYA
MR. U.V. SWAMINATHA IYER L
TIRUVANMIYUR 11 MADRAS

பிரதிபேதம்.

கண்ணி.

பாடம்.

பேதம்.

க௦க	கொப்புழுபநிடத்து	... கொப்பு ளகலிடத்து
ககக	நீங்கி	... நீக்கி
ககஉ.	விண்டு கழித்தேறு	... வென்றுகளித் தேறுதற்கு
ககந.	மோடியபோ தேறி	... மொட்டியபோ தேறி
ககச	பகட்டுப்	... பகட்டும்
ககரு	பேய்க்கணங்கடுன்னாத்	... பேயக்கணங் கண்டுன்னாத்
,,	கடந்தசுகமேடை	... கடந்ததுமேடை
ககௌ	வெளியின்வரச்	... வெளியினவாச்
ககஅ	வெய்ப்பின் வருவைப்புப்...	வெய்ப்பினிலே வந்தவைப்புப்
ககநக	மருடன்னை யுதிப்பித்து	... மருட்டன்னை நினைப்பித்து
,,	மறப்பித்து	... மறைப்பித்து
கஉக	மறந் தின்பந்	... மறிந் தின்பந்
,,	உதவுந் தாய்	... உதவு தயா
கஉந.	பிடித்து முத்தந்	... பிடித்தமுதந்
கஉக	வண்ணமற்ற	... வண்மையுற்ற
கநக	டாறு வகை	... டாறத்து வாக்
,,	வாழவைத்த	... வாழவைக்கு
கநந.	பங்கயன்சேர் பூமிவை } குந்த }	... பங்கயஞ்சேர் பூமிமுத னாத
கசரு	சேர்ந்து, வளை	... சோர்ந்து, வலை
கருந.	வேரெறிய	... வேளெறிய
கருௌ	வெறியாக்கி	... வெளியாக்கி
கருஅ	கையிற்றுவென்றதனை	... கையிலரு ளென்றதனை.

சுவாமிநாதர் நினைவு
ஜி. & V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
'TIRUVANMIYUR 11 MADRAS 2'

PRINTED AT THE
KUMARAN PRESS, SHIYALI.

உ
கடவுள் துணை.

விக்கிரமசோழனுலா.

- க. சீர்தந்த தாமரையாள் கேள்வன் றிருவுருவக்
கார்தந்த வந்திக் கமலத்துப்—பார்தந்த
- உ. ஆதிக் கடவுட் டிசைமுகனு மாங்கவன் றன்
காதற் குலமைந்தன் காசிபனு—மேதக்க
- ங. மையறு காட்சி மீசியு மண்டிலஞ் - சென்
செய்ய தனியாழித் தேரோனு—மையல்கூர்
- ச. சிந்தனை யாளிற்கு முற்றத் திருத்தேரின்
மைந்தனை யூர்ந்த மனுவோனும்—பைந்தடத்
- ரு. தாடு துறையி லடுபுலியும் புல்வாயுங்
கூடரீ ரூட்டிய கொற்றவனும்—நீடிய
- ஈ. மாக விமானந் தனியூர்ந்த மன்னவனும்
போக புளிபுரந்த பூபதியும்—பூகத்துக்
- எ. கூற வரிய மனுக்கொணர்ந்து கூற்றுக்குத்
தேற வழக்குரைத்த செம்பியனு—மாறழிந்
- அ. தோடி மறவி யொளிப்ப முதுமக்கட்
சாடி வகுத்த தராபதியுங்—கூடார்தந்
- ஈ. தூங்கு மெயிலெறிந்த சோழனு மேல்கடலில்
விங்குரீர் கீழ்க்கடலில் விட்டோனு—மாங்குப்
- க0. பிலமதனிற் புக்குத்தன் பேரொளியா னாகர்
குலமகளைக் கைப்பிடித்த கோவு—முலகறியக்
- கக. காக்குஞ் சிறுபுறவுக் காகக் களிகூர்ந்து
தூக்குந் துலைபுக்க தூயோனு—மேக்குயரக்

ச. “மைந்தனையூர்ந்தமறவோனும்”—எனவும் பிரதிபேதம்.

ஈ. “பூபதியு—மாகத்து”—பி - ம்.

௧௨. கொள்ளுங் குடகக் குவலே டறுத்திழியத்
தள்ளுந் திரைப்பொன்னி தந்தோனுந்—தெள்ளருவிச்
௧௩. சென்னிப் புலியே றிருத்திக் கிரிதிரித்துப்
பொன்னிக் கரைகண்ட பூபதியு—மின்னுருளின்
௧௪. மேதக்க பொய்கை கவிக்கொண்டு வில்லவனைப்
பாதத் தனைவிட்ட பார்த்திலனு—மீதெலா
௧௫. மெண்கொண்ட தொண்ணூற்றின் மேலு மிருமூன்று
புண்கொண்ட வென்றிப் புரவலனுங்—கண்கொண்ட
௧௬. கோதிலாத் தேறல் குணிக்குந் திருபன்றங்
கூதலாற் பொன்வேயந்த காவலனுந்—தூதற்காப்ப
௧௭. பண்டு பகலொன்றி லீரொன் பதுசுரமுங்
கொண்டு மலைநாடு கொண்டோனுந்—தண்டேவிக்
௧௮. கங்கா நதியுங் கடாரமுங் கைககொண்டு
சிங்கா தனத்திருந்த செம்பியனும்—வங்கத்தை
௧௯. முற்று முரண்டக்கி மும்மடியோய்க் கல்யாணி
செற்ற தனியாண்மைச் சேவகனும்—பற்றலரை
௨௦. வெப்பத் தடுகளத்து வேழங்க ளாயிரமுங்
கொப்பத் தொருகளிற்றூற் கொண்டோனு—மப்பழநூல்
௨௧. பாடரவத் தென்னரங்க மேயாற்குப் பன்மணியா
லாடரவப் பாய லமைத்தோனுங்—கூடலார்
௨௨. சங்கமத்துக் கொள்ளுந் தனிப்பரணிக் கெண்ணிறந்த
துங்கமத யானை துணித்தோனு—மங்கவன்பின்
௨௩. காவல் புரிந்தவனி காத்தோனு மென்றிவர்கள்
பூவலய முற்றும் புரந்ததற்பின்—மேவலர்தஞ்
௨௪. சேலைத் தூரந்து சிலையைத் தழந்திருகாற்
சாலைக் களமறுத்த தண்டினான்—மேலைக
௨௫. கடல்கொண்டு கொங்கணமுங் கன்னடமுங் கைக்கொண்
டடல்கொண்ட மாராட் டரசை—புடலை
௨௬. யிறக்கி வடவரையே யெல்லையாத் தொல்லை
மறக்கலியுஞ் சுங்கமு மாரற்றி—யறத்திகிரி

௧௮. “கைவரக், கங்கா புரிபுரந்த கற்பகமும்”—எனவும் பி-ம்.

௨௫. “அடல்கொண்ட மரா டரசை”—எனவும் பி-ம்.

௨௭. வாரித் திகிரி வலமாக வந்தனிக்கு
மாரிற் பொலிதோ ளபயற்குப்—பார்வினங்கத்
௨௮. தேவந்றியதோன் விக்கிரம சோழன் றொடைத்தும்பை
முன்று முரச முகின்முழங்க—நோன்றலைய
௨௯. மும்மைப் புவனம் புரக்க முடிகவித்துச்
செம்மைத் தனிக்கோ றிசையளப்பத்—தம்முள்
௩௦. விடவுட் படுத்தி விழுக்கவிகை யெட்டுக்
கடவுட் களிற் கவிப்பச்—சுடர்சேர்
௩௧. இணைத்தார் மகுட மிறக்கி யரசர்
துணைத்தா ளபிடேகஞ் சூழீடப்—பணைத்தேறு
௩௨. நீராழி யேழு நிலவாழி யேழுந்தன்
போராழி யொன்றற் பொதுநீக்கிச்—சிராரு
௩௩. மேய திகிரி விரிமே கலையல்குற்
றாய நிலமடநதை தோள்களினுஞ்—சாயலி
௩௪. னோது முலகங்க ளே முந் தனித்துடைய
கோதில் குலமங்கை கொங்கையினும—போதில்
௩௫. நிறைகின்ற செல்வி நெடுங்கண் களினு
முறைகின்ற நாளி லொருநா—ளறைகழற்காற்
௩௬. நென்னர் திறையளந்த முத்திற் சிலபூண்டு
தென்னர் மலையாரச் சேறணிந்து—தென்னர்
௩௭. வரவிட்ட தென்ற லடிவருட வாட்கண்
பொரவிட்ட பேராயம் போற்ற—விரவிட்ட
௩௮. நித்திலப் பந்தர்க்கீழ் நீணிலாப் பாயன்மேற்
றொத்தலர் மாலைத் துணைத்தோளு—மைத்தடங்
௩௯. கண்ணு முலையும் பெரிய களியன்ன
மெண்ணு முலகங்க ளேமுடைய—பெண்ணணங்கு
௪௦. பெய்த மலரோதிப் பெண்சுக்ர வர்த்தியுட
னெய்திய பள்ளி யினிதெழுந்து—பொய்யாத
௪௧. பொன்னிப்புதுமஞ் சனமாடிப் பூசுரர்கைக்
கன்னித் தளிரறுகின் காப்பணிந்து—முன்னை

- சஉ. மறைக்கொழுந்தை வெள்ளி மலைக்கொழுந்தை மௌலிப்
பிறைக்கொழுந்தை வைத்த பிராணைக்—கறைக்களத்துச்
- சங. செக்கர்ப் பனிவிசுமபைத் தெய்வத் தனிச்சுடரை
முக்கட் கணியை முடிவணங்கி—மிக்குயர்ந்த
- சச. தானத் தொழின்முடித்துச் சாத்தூர் தகைமையன
மானக் கலன்கள் வரவருளித்—தேன்மொய்த்துச்
- சசு. சூழு மலர்முகத்துச் சொன்மா மகளுடனே
தாழு மகரக் குழைதயங்க—வாழும்
- சசு. தடமுலைப் பார்மடந்தை தன்னுடனே தோளிற்
சுடர்மணிக் கேயூரஞ் சூழப்—படருந்
- சஎ. தணிப்பில் பெருங்கீர்த்தித் தைய லுடனே
மணிக்கடகங் கையில் வயங்கப்—பிணிப்பின்
- சஅ. முயங்குந் திருவுடனே முந்நீர் கொடுத்த
வயங்கு மணிமார்பின் மல்க—வயங்கா
- சசு. அருங்கொற்ற மார்க்கு மணங்க னுடனே
மருங்கிற் றிருவுடைவாள் வாய்ப்பப்—பொருந்திய
- ரு௦. வண்ணம் படிவத் தரும்பே ரணியணிந்து
வண்ணத் தளவில் வனப்பமைத்துக்—கண்ணுதலோன்
- ரு௧. காமன் சிலைவணங்க வாங்கிய கட்டழகு
தாம முடிவணங்கத் தந்தனைய—காமருபூங்
- ரு௨. கோலத் தொடுபெயர்ந்து கோயிற் புறநின்று
காலத் ததிருங் கடாக்களிறு—ஞாலத்துத்
- ரு௩. தானே முழங்குவ தன்றித் தனக்கெதிர
வானே முழங்கினுமல் வான்றடவி—வானிற்
- ரு௪. கணியு மருப்பு டடற்கையு மின்மை
தணியும் யமராச தண்டந்—தணியாப்
- ரு௫. பரிய பெருங்கோ டிணைத்துப் பணைத்தற்
சூரிய தொருதானே யாகிக்—கரிய
- ரு௬. மலைக்கோ டனைத்து மடித்திடியக் குத்துங்
கொலைக்கோட்டு வெங்கால கோபு—டிலைத்தோட

௫௪. ளுறு மதந்தனதே பாக வுலகத்து
வேறு மதம்பொறு வேகத்தாற்—கூறென்றத்
௫௫. தாங்கிப் பொறையாற்றுத்ததம் பிடர்நின்றும்
வாங்கிப் பொதுநீக்கி மண்முழுது—மோங்கிய
௫௬. கொற்றப் புபமிரண்டாற் கோமா னகளங்கன்
முற்றப் பரித்ததற்பின் முன்புதா—முற்ற
௬௦. வருத்த மறமறந்து மாதிரத்து வேழம்
பருத்த கடாந்திறந்து பாயப்—பெருக்கத்
௬௧. துவற்று மதுரச் சுவடுபிடித் தோடி
யவற்றி னபடுங்கண் டாறி—யிவற்றை
௬௨. அளித்தன னெங்கோமா னுதலா லின்ற
களித்தன வென்றுவக்குங் காற்று—நெளித்திழிய
௬௩. வேற்றுப் புலத்தை மிதித்துக் கொடுத்தமரி
லேற்றுப் பொருமன்ன ரின்னுயிரைக—கூற்றுக்
௬௪. காடுத்து மயிரா வதநின் றதனை
யிருத்தும் பிடிபடியா வேறித்—திருத்தக்க
௬௫. கொற்றக் கனிகை நிழற்றக் குளிரந்திரட்டைக்
கற்றைக் கவரிகளின் காலசைப்ப—வொற்றை
௬௬. வலம்புரி யூத வளைக்குல மார்ப்பச்
சிலம்பு முரசஞ் சிலம்பப்—புலம்பெயர்ந்து
௬௭. வாட்படை கொட்ப மறமன் னவந்நெருங்கக்
கோட்புலிக் கொற்றக் கொடியோங்கச்—சேட்புலத்துத்
௬௮. தென்னரு மாளுவருஞ் சிங்களருந் தேய்ந்துதகை
மன்னருந் தேதாற்க மலைநாடு—முன்னங்
௬௯. குலையப் பொருதொருநாட் கொண்ட பரணி
மலையத் தருந்தொண்டை மாணும்—பலர்முடிமே
௭௦. லார்க்குங் கழற்கா லனகன் றனதவையுட்
பார்க்குமதி மந்திர பாலகறிற் —போர்க்குத்
௭௧. தொடுக்குங் கமழ்தும்பை துசினெடுஞ் சூழிக்
கொடுத்த புகழ்முனையர் கோனு—முடுக்கரையுங்

- எஉ. கங்கரையு மாராட் டரையுங் கலிங்கரையுங்
கொங்கரையு மேனைக் குடகரையுந்—தங்கோன்
- எங. முனியும் பொழுது முரிபுருவத் தோடு
குனியுஞ் சிலைச்சோழ கோனுஞ்—சனபதிதன்
- எச. றேளுங் கவசமுஞ் சுற்றமுங் கொற்றபபோர்
வாளும புலியு மதியமைச்சு—நாளுமா,
- எடு. மஞ்சைக கிழித்து வளரும் பெருமபுரிசைக்
கஞ்சை திருமறையோன் கண்ணனும்—வெஞ்சமத்துப்
- எசு. புல்லாத மன்னர் புலாலுடம்பைப் பேய்வாங்க
வொல்லாத கூற்ற முயிர்வாங்கப்—புலலார்க்குந்
- எஎ. தாங்கு மடமகளிர் தததங் குழைவாங்க
வாங்கும வரிசிலைகை வானனும்—வேங்கையினுங்
- எஅ. கூடார் விழிஞ்ஞததுங் கொல்லத்துங் கொங்கத்து
மோடா விரட்டத்து மொட்டத்து—நாடா
- எக. தடியெடுத்த வெவ்வே றாசிரிய வீரக்
கொடியெடுத்த காலிங்கர் கோனுங்—கடியரணர்
- அ0. செம்பொற் பதணச் செறியிஞ்சிச் செஞ்சியர்கோன்
கம்பக் களியாணைக் காடவனும்—வெம்பிக
- அக. கலக்கிய வஞ்சக் கலியதனைப் பாரில்
விலக்கிய வேனுடர் வேந்தன—தலைத்தருமம்
- அஉ. வாரிக குமரிமுதன் மந்தா கினியளவும
பாரித தவனனநத பாலனும்—பேரமரின்
- அங. முட்டிய பொருதார் வடமண்ணை மும்மதிலு
மட்டிதத மாலயாணை வத்தவனு—மட்டையெழுக
- அச. காதிக கருநாடர் கட்டரணங் கட்டழித்த
சேதித திருநாடர் சேவகனும்—பூதலதது
- அடு. முட்டிய தெவவர் சடைசட்ட மொய்கழல
கட்டிய காராணை காவலனு—மொட்டிய
- அசு. மாண வரச ரிரிய வடகலிங்கத்
தானை துணித்த த்வதிகனு—மீனவர்தங்

எடு. “பொழிப்புரிசை”—பி-ம்.

அசு. “காதித்திருநாடர்”—பி-ம்.

௮௪. கோட்டாறுங் கொல்லமுங் கொண்ட குடைநுளம்பன்
வாட்டார் மதயானை வல்லவனு—மோட்டரணக்
௮௮. கொங்கைக் குலைத்துக் குடகக் குவடொழித்த
செங்கைக் களிற்றுத் திகத்தனு—மங்கத்து
௮௯. வல்லவனுங் கோசலனு மாகதனு மாளுவனும்
வில்லவனுங் கோரளனு மீனவனும்—பல்லவனு
௯௦. மென்னும் பெரும்போ ரிகல்வேந்தர் மண்டலிகர்
முன்னு மிருமருங்கு மொய்த்தீண்டப்—பன்மணிச்
௯௧. சோதி வயிர மடர்க்குஞ் சுடர்க்குழையார்
வீதி குறுகுதனு மேலொருநாண்—மாதவத்தோன்
௯௨. சார்ந்த பொழுதனங்கள் றன்னை யறிவித்த
பூந்துவரை யந்தப் புரம்போன்று—மேந்திப்
௯௩. பரக்குங் கலையல்குற் பாவையரே யானை
புரக்குந் திருநாடு போன்றும்—வரக்கருநா
௯௪. ஏனை முனிக்குறும்பு கொல்ல விகன்மாரன்
சேனை திரண்ட திரள்போன்றுங்—கானலங்
௯௫. கண்டன் மணற்குன்றத் தன்னக் கணம்போன்றுங்
கொண்டலின் மின்னுக் குழாம்போன்று—மண்டு
௯௬. திரைதோறுந் தோன்றுந் திருக்குழாம் போன்று/
வரைதோறுஞ் சேர்மயில்கள் போன்றுங்—விரவினராய்
௯௭. இந்து துதல்வெயர்ப்ப வெங்கணுங் கண்பரப்பிச்
சிந்தை பரப்பித் தெருவெங்கும—வந்தீண்டி
௯௮. உத்தி சுடர வொளிமணிச் சூட்டெறிப்பப்
பத்தி வயிரம பரந்தெறிப்ப—முத்தி
௯௯. னிணங்கு மழுத கலசங்க ளேந்தி
வணங்கு தலையினராய் வந்து—தணங்கொண்டு
- ௧௦௦ பார்க்குங் கொடுநோக்கு நஞ்சுறைப்பக் கிஞ்சகவாய்
கூர்க்கு மெயிறுவெறுங் கோளிழைப்ப—வேர்க்க
௧௦௧. வரைகொ ணெடுமாடக் கீணிலையின் மல்கி
யுரக வரமகளி ரொப்பார்—விரல்கவரும்

- க0உ. வீணையும் யாழும் குழலும் விசிழுமுவும்
பாணி பெயர்ப்பப் பதம்பெயர்த்துச்—சேணுயர்
- க0ங. மஞ்சிவரும் வெண்பளிக்கு மாடத் திடைநிலையின்
விஞ்சையர் மாத ரெனமிடைவா—ரஞ்சனக்
- க0ச. கண்ணிற் சிறிது மிமையாத காட்சியு
மண்ணிற் பொருந்தா மலரடியுந்—தண்ணென்ற
- க0ரு. வாடா நறுஞ்செவ்வி மாலையுங் கொண்டழகு
விடா நிலாமுற்ற மேனிலையிற்—கூடி
- க0க். யுருவி னொளியி னுணர்வி னுரையிற்
பொருவி லரமகளிர் போல்வார்—அருகணந்து
- க0ள. சீரள வில்லாத் திருத்தோ ளயன்படைத்த
பாரள வல்ல பண்ப்பென்பார்—பாருமின்
- க0அ. செய்ய வொருதிருவே யாளுஞ் சிறுமைத்தோ
வைய முடையபிரான் மார்பென்பார்—கையிரண்டே
- க0க. ஆனபோ தந்த முருகவே எல்லனினவன்
வேனில்வேள் கண்ட ரெனமெலிவார் —யானெண்ணு
- கக0. மெண்ணுக் கிசைய வருமே யிவனென்பார்
கண்ணிற் கருணைக் கடலென்பார் —மண்ணளிக்கும்
- ககக. ஆதி மனுசுலமில் வண்ணலான் மேம்படுகை
பாதிவே யன்ற லெனப்பகர்வார்—தாதெடுத்த
- ககஉ. கொங்கை பசப்பார்தங் கோல்வளை காப்பார்போற்
செங்கை குவிப்பார் சிலர்செறிய —அங்கொருத்தி

பேதை.

- ககங. வந்து பிறந்து வளரு மிளந்திங்கடி
கொந்து முகிழாக் கொழுங்கொழுந்து—பைத்தழைத்
- ககச. தோகை தொடாமஞ்ஞை குடுண்டு தோற்றவன்மேல்
வாகை புனைய வளர்கரும்பு—கோகிலத்தின்
- ககரு. பிள்ளை யிளவன்னப் பேடை பிறந்தனிய
கிள்ளை பவளங் கிளைத்தகிளை—கள்ளர்

க0உ. “பதம்பெயர்த்து—நீணிலா” —பி-யி.

ககச. “தோகைதொடாமஞ்ஞை” —பி-யி.

- ககசு. தெரியாப் பெருங்கட் சிறுதேறல் தாயர் பி
பிரியாப் பருவத்துப் பேதை—பரிவோடு
- கக௭. பாவையு மாணு மயிலும் பசங்கிரியும்
பூவையு மன்னமும் பின்போதக்—காவலன்
- கக௮. பொன்னிப் புகார்முத்தி னம்மணியுந் தென்னுகை
நன்னித் திலத்தி னகைக்கழங்குஞ்—சென்னிதன்
- கக௯. கொற்கைக் குளிர்முத்தின் கோலமணி வல்சியுங்
கற்கைக்கு வேண்டிவன கைப்பற்றிப்—பொற்கொடியார்
- க௨௦. வீதி புகுந்து விளையாடு மெல்லைக்கண்
ஆதி புகம்வந் தடிக்கொள்ள—மேதினிமே
- க௨௧. ஹன்று கலிகடிந்த வுத்துங்க துங்கன்றன்
மூன்று முரசு முழங்குதலும்—வான்றுணைத்
- க௨௨. தாயர் வரவந்து தாயர் தொழ்த்தொழுது
தாயர் மொழிந்தனவே தான்மொழிந்தாள்—சேயோன்
- க௨௩. படியின் மதியும் பகலவனுந் தோற்கு
முடியி லொருகாலு மூளா—வடிவின்
- க௨௪. மகிழ்ந்து மலராண் மலர்க்கண்ணு நெஞ்சு
நெகிழ்ந்த திருநோக்கி னேரா—முகிழ்ந்து
- க௨௫. சிரிக்குந் திருப்பவளச் சேயொளியூ டாடா
விரிக்குந் திருநிலவின் வீழா—பரிக்கும்
- க௨௬. உலகம் பரவுந் திருப்புருவத் தோடா
திலக முகாம்புயத்திற் சேரா—பலவுந்
- க௨௭. திசையை நெருக்குந் திருத்தோளிற் செல்லா
விசையுந் திருமார்பத் தெய்தா—வசையிலாக்
- க௨௮. கைம்மலரிற் போகா வடிமலரிற் கண்ணுறு
மெய்மலர்ப் பேரொளியின் மீதுரா—வம்மகள்
- க௨௯. கண்ணு மனமுங் கழுநீர்க் குலமுழுது
நண்ணுந் தொடையன்மே னுட்செய்ய—வுண்ணெகிழா

கக௭. “மானும் பயிலும்”—பி - ம்.

கக௯. “முத்த வல்சியுஞ் சோறடவு” எனவும் “பொற்கொடியார்”.
எனவும் பி - ம்.

க௨௧. “உத்துங்கசோமுன்”—பி - ம்.

௧௩௦. வம்மின்க ளன்னைமீர் மாலை யிதுவாங்கித்
தம்மின்க ளென்றுரைப்பத் தாயரு—மம்மே
௧௩௧. பெருமாண யஞ்சாதே பெண்ணமுதே யாமே
திருமாலை தாவென்று செல்வேர்—திருமாலை
௧௩௨. யாங்கொள்ளும் வண்ண மெளிதோ வரிதென்னத்
தேங்கொள்ளு மின்சொற் சிறியாளு—மாங்குத்தன்
௧௩௩. மார்புத்துக் கண்ணினீர் வாரப் பிறர்கொள்ளு
மார்வத்துக் கின்றே யடியிட்டாள்—சேர
௧௩௪. விருத்தி மணற்சேர றிளையோரை யூட்டி
மருத்தி நடுவே யயர்த்தாள்—ஒருத்தி

பெதுப்பை.

௧௩௫. மழலை தனது கிளிக்களித்து வாய்த்த
குழலி னிசைகவரந்து கொண்டாள்—நிழல்விரவு
௧௩௬. முன்னர் நகைதனது முல்லை கொளமுத்தின்
பின்னர் நகைகொண்ட பெற்றியாள்—கன்னி
௧௩௭. மடநோக்கர் தான்வளர்த்த மாணுக்கு விட்டு
விடநோக்கவேலிரண்டு கொண்டாள்—சுடர்நோக்குர்
௧௩௮. தானுடைய மெய்நுடக்கர் தன்மா தவிக்களித்து
வானுடைய மின்னுடக்கம் வாங்கினாள்—பூநறும்
௧௩௯. பாவைதன் பைங்குர வேந்தப் பசுங்கிளியும்
பூவைபு மேந்தும் பொலிவினாள்—மேவு
௧௪௦. மடநடை யன்னப் பெடைபெறக் கன்னிப்
பிடிநடை பெற்றுப் பெயர்வாள்—சுடர்கனகக்
௧௪௧. கொத்துக் குயின்ற கொடிப்பவள பந்தத்தின்
முத்துப் பொதியுச்சி முச்சியா—ளெத்திறத்தும்
௧௪௨. வீரவேள் போல்வாரை வீட்டி விழுத்தவர்மேன்
மாரவேள் கண்சிவப்ப வாய்சிவப்பாள்—நேரொத்த

௧௩௪. “இளையோரை யூட்டி யருத்தி யறவே”—பி - ம்.

௧௩௫. “கொள்வான்”—பி - ம்.

௧௩௮. “பூநறும்”—பி - ம்.

௧௪௩. கோங்க முகையனை கொங்கையா டன்கழுத்தாற்
பூங்கமுகை யிப்போது பொற்பழிப்பாள்—பாங்கியருந்
௧௪௪. தாயரும் போற்றுமே தானே துயிலெழுந்து
பாயல் புடைபெயர்ந்து பையச்சென்—றியாயே
௧௪௫. தளரு மிடையொதுங்கத் தாழுங் குழைத்தாய்
வளரு மொருகுமரி வல்லி—கிளருங்
௧௪௬. கொழுந்து மளவிறந்த கொந்துங் கவினி
யெழுந்து கிளைகவிப்ப வேறித்—தொழுந்தகைய
௧௪௭. கொங்குடைய பொன்னடருஞ் சென்னிக் கொழுங்கோங்கின்
பங்குடைய மூரிப் பணையனைந்—தங்குடைய
௧௪௮. வண்டு முரல் மணநாற வைகுவது
கண்டு மகிழ்ந்தேன் கனவிலெனக்—கொண்டு
௧௪௯. வருக வருக மடக்கிள்ளை முத்தந்
தருக தருகவெனத் தாயர்—பெருக
௧௫௦. விரும்பினர் புல்லி விரைய முலைவர்
தரும்பின வாகத் தணங்கே—பெரும்புயங்கள்
௧௫௧. புல்லி விடாத புதுவதுவை சென்னியுடன்
வல்லி பெறுதி யெனவழுத்து—மெல்லி
௧௫௨. பரசு னபய னகளங்க னென்கோன்
புரசை மதவரைமேற் போத—முரசந்
௧௫௩. தழங்கு மறுகிற் றமரோடு மோடி
முழங்கு முகின்மாட மன்றிற்—கொழுங்கயற்கட்
௧௫௪. பொன்னென வெல்லா முழுகும் புனைவதொரு
மின்னென வந்து பெரிப்பட்டு—மன்னருயி
௧௫௫. ருண்டாற் றியவேங்கை வைக்க வொருதிருக்கைச்
செண்டாற் கிரிதிரித்த சேவகனைத்—தண்டாத
௧௫௬. வேகங் கெடக்கவிவாய் வீழ்ந்தாற்றும் பார்மகளைச்
சோகங் கெடுத்தனைத்த தோளாணை—யாகத்துக்

௧௪௩. “கிளைகவிப்பவேறி”—பி - ம்.

௧௪௯. “தாயர்—விரவி”—பி - ம்.

௧௫௬. “சோகங்கெடுக்கெடுத்த”—பி - ம்.

௧௫௭. கொங்கை பிரியாத வீரோடுங் கோகனக
மங்கை பிரியாத மார்பாணை—யங்கமலக்
௧௫௮. கையு மலரடியுங் கண்ணுங் கனிவாயுஞ்
செய்ய கரிய திருமலைத்—தையலுங்
௧௫௯. கண்டகண் வாங்காள் தொழுமுகிழ்த்த கைவிடாள்
மண்டு மனமீட்கு மாறறியாள்—பண்டறியாக்
௧௬௦. காமங் கலக்கக் கலங்கிக் குழல்சரியத்
தாமஞ் சரியத் தனிநின்றாள்—நாமவேற்
௧௬௧. சேரனு மீனவனுஞ் சேலிப்பச் செம்பியரில்
வீரனு மவ்வெல்லை விட்டகன்றான்—மாரணுந்
௧௬௨. தக்குத் தகாதாளை யெய்து தரைப்படுத்திப்
புக்குத் தொடைமடக்கிப் போயினான்—மைக்குழல்

மங்கை.

௧௬௩. மங்கைப் பருவத் தொருத்தி மலர்பொதுளுங்
கங்கைப் புளினக் களியன்ன—மெங்கோணை
௧௬௪. மன்னனை மன்னர் பிராணை வரோதயனைத்
தென்னனை வானவனைச் செம்பியனை—முன்னொருநாட்
௧௬௫. கண்ட பெதும்பைப் பருவத்தே தன்கருத்தாற்
கொண்ட பரிவு கடைக்கூட்டப்—புண்டரிகச்
௧௬௬. செய்ய வடிமுதலாச் செம்பொன் முடியளவு
மைய லகல மனத்திழைத்துக்—கையினுற்
௧௬௭. றீட்டுங் கிழியிற் பகற்கண் டிரவெல்லாங்
காட்டுங் கனவு தூக்கண்டு—நாட்டங்கொண்
௧௬௮. டியாதொன்றுங் காணா திருப்பாள் பொருகளிற்றுத்
தாதொன்றுந் தொங்கற் சயதுங்கன்—வீதி
௧௬௯. வருகின்ற னென்று மணியணிகள் யாவுந்
தருகென்றாள் வாங்கித் தரித்தாள்—விரிகோதை
௧௭௦. குடினுள் பைம்பொற் றுகிலுடுத்தாள் சந்தனச்சே
றுடினு டன்பே ரணியணிந்தாள்—சேடியர்
௧௭௧. காட்டும் படிமக் கலத்துக் கமலத்தை
யோட்டும் வதனத் தொளிமலர்ந்து—கேட்டு

விக்ரமசோழனுலா.

- கஎஉ. விடைபோ மனங்கன்போல் வேல்வழக—காமுட
படைபோய் வருவனபோற் பக்கம்—கடைபோய்
- கஎஊ. மறித்து மதர்மதர்த்து வார்கடிப்பு வீக்கி
யெறிக்குங் குழைக்காதீர் கேற்று—நெறிக்கு
- கஎச. மளக முதலாக வைம்பாற் படுத்த
வளர்கருங் கூந்தன் மலிந்துங்—கிளர
- கஎரு. வரியன நித்திலத்தி னம்பொற் றொடித்தோள்
பரியன காம்பிற் பணைத்துந்—தெரியற்
- கஎசு. சுவடு படுகளபத் தொய்யில்குழ் கொங்கைக்
குவடு படவெழுச்சி கொண்டிந்—திவடர
- கஎஎ. முந்துங் கலையல்குன் மூரித் தடமகன்று
நொந்து மருங்கு னுடங்கியும்—வந்து
- கஎஅ. மிடையும் புதுவனப்பு விண்ணோரும் வீழ
வடையுந் தனதுருக்கண் டஞ்சிக்—கொடையனகன்
- கஎக. பண்டறியு முன்னைப் பருவத் துருவத்துக்
கண்டறியு மவ்வடிவு காண்கிலேன்—பண்டறியு
- கஅ௦. முன்னை வடிவு மிழந்தேன் முகநோக்கி
யென்னை யறிகலன்யா நென்செய்கேன்—றன்னை
- கஅக. வணங்கி வருவ தறிவ நெனவந்
திணங்கு மகனி ரிடையின்—றணங்கு
- கஅஉ. மிறைவ னகளங்க நென்கோன் குமரித்
துறைவ னிருபகுல துங்கன்—முறைமையாற்
- கஅஊ. காக்குங் கடல்கடைந்த கைமலரு முந்திமலர்
பூக்கு முலகளந்த பொற்கழலு—நோக்குந்
- கஅச. திருக்கொள்ளு மார்பமுந் தெவ்வேந்த ரெல்லாம்
வெருக்கொள்ளு மூரித்தோள் வெற்பு—முருக்கு
- கஅரு. மகரக் குழைக்காது மாதரார் மாமை
துகரப் புடைபெயரு நோக்குந்—துகிரொளியை
- கஅக. வெளவிய கோல மணிவாபு மெப்பொழுதுந்
செவ்வி யழியாத் திருமுகமு—மெவ்வுருவு

௧௮௭. மாறு படாவண்ண மண்ணல் படிவத்து
வேறு படுவனப்பு மெய்விரும்பித்—தேறும்
௧௮௮. பிறையாம் பருவத்துப் பேருவகை யாம்பல்
நிறையா மதிக்கு நெகிழ்ந்தாம்—கிறைவனைக்
௧௮௯. கண்டு மனமு முயிருந் களிப்பளவிற்
கொண்டு பெயர்ந்தது கொல்யானை—பண்டு
௧௯௦. நனவு கிழியிற் பகற்கண்டு நல்ல
கனவு தரவிரவிற் கண்டு—மனமகிழ்வாள்
௧௯௧. தீட்ட முடியாத செவ்வி குறிக்கொள்ளும்
பூட்ட முறங்கா மைநிலை—மீட்டுப்
௧௯௨. பெயர்ந்தா டமர்தம் பெருந்தோள் களில்விழ்ந்
தயர்ந்தா ளவணிலையீ தப்பாற்—சயந்தொலைய

மடந்தை.

௧௯௩. வெந்து வடிவிழந்த காமன் விழிச்சிவப்பு
வந்து திரண்டனைய வாயினு—ளந்தமி
௧௯௪. லோலக் கடலேழு மொன்று யுலகொடுக்குங்
காலக் கடலனைய கட்கடையாள்—ஞாலத்தை
௧௯௫. வீட்டி வினைமுடிக்க வெங்கால தூதுவர்கள்
கோட்டி யிருக்குங் குவிமுலையாள்—நாட்ட
௧௯௬. வடிவின் மருங்குலாண் மாரனைப்போன் மேலோர்
முடிவி லுணர்வை முடிப்பாள்—கடிதோடிப்
௧௯௭. போகா தொழியா திடையென்று போய்முடிய
லாகாமை கைவளரு மல்குலாள்—பாகாய
௧௯௮. சொல்லி யொருமடந்தை தோழியைத் தோள்வருந்தப்
புல்லி நிலாமுற்றம் போயேறி—வல்லிநாஞ்
௧௯௯. சேடிய ரொப்ப வகுத்துத் திரள்பந்து
கோடியர் கண்டிருப்பக் கொண்டாடி—யாடினா
௨௦௦. லென்மாலே நீகொள்வ தியாங்கொள்வ தெங்கோமான்
றன்மாலே வாங்கித் தருகென்று—மின்னனையாள்

௨௦௧. வட்டித் தளகமுங் கொங்கையும் வார்தயங்கக்
கட்டிக் கணபந்து கைப்பற்றி—யொட்டிப்
௨௦௨. பொருதிறத்துச் சேடியர்தம் போர்தொலையத் தானே
யிருதிறத்துக் கந்துகழு மேந்திப்—பெரிது
௨௦௩. மழுந்துறு தானத் தவைதன்னைச் சூழ
விழுந்து மெழுந்து மிடைய—வெழுந்துவரி
௨௦௪. சிந்த விசிறு திரையி னுரையூழ்
வந்த வனச மகளேய்ப்ப—முந்திய
௨௦௫. செங்கார்த ளங்கை சிவக்குஞ் சிவக்குமென்
றங்காந்து தோள்வளைக ளார்ப்பெடுபபத்—தங்க
௨௦௬. ணுடங்கு கொடிமருங்கு நெந்தைசரத் தென்மென்
றடங்கு கலாப மாற்றத்—தொடங்கி
௨௦௭. யரிந்த குரன்னவா யஞ்சி ரடிக்குப்
பரிந்து சிலம்பு பதைப்ப—விரிந்தெழுங்
௨௦௮. கைக்கோ விடைக்கோ கமல மலரடிகளோ
மைக்கோல வோதியின்மேல் வண்டிரங்க—வக்கோதை
௨௦௯. பந்தாடி வென்று பருதி யுளங்கண்
சந்தாடு தோண்மாலை தாவென்று—பைந்துகிற்
௨௧௦. றானை பிடிதலைக்கும போதிற் றனிக்குடைக்கீழ்
யானைமேல் வெண்சா மரையிரட்டச்—சேனை
௨௧௧. மிடையப் பவளமு சித்திலமு மின்ன
வடையப் பணிலங்க ளார்ப்பப்—புடைபெயர
௨௧௨. வாரந்த மகர வயமீன் குலமுழுதும்
போந்த மறுகு புடைபிறழச்—சேர்ந்த
௨௧௩. பதலை முழங்கப் பகடேற்றி விட்ட
மதலைகண் முன்னர் மலிய—விசலையராய்த்
௨௧௪. தாமுந் தொழிலிற் கிளைபுரக்கத் தன்னடைந்து
வாமும பரதர் பருங்கிண்ட—விழுந்திக்
௨௧௫. கன்னியு நன்மதையுங் கங்கையுந் சிந்துவும்
பொன்னியுந் தோணு புகார்விளங்க—மன்னிய

௨௦௩. “மெழுந்து தாளத் திவைதன்னைச்”—பி - ம்.

௨௧௪. “தன்னடைந்து வாமும்”—பி - ம்.

௨௧௯. செங்கோற் றியாக சமுத்திர நண்ணுதலுந்
தங்கோ மறுகிற் றலைப்பட்டுத்—தங்களி
௨௧௯. லொட்டிய வொட்ட முணராதே தோள்வளையுங்
கட்டிய மேகலையுங் காவாதே—கிட்டித்
௨௧௮. தொழுதா ளயர்ந்தா ளெங்கினுள் சோர்ந்தா
ளழுதா ளொருதமிய ளானுள்—பழுதிலாக்
௨௧௯. காக்குந் துகிலு மிலங்கு பொலன்கலையும்
போக்கு நிதம்பம் புனைகென்று—வீக்கு
௨௨௦. மணிக்கச்சுந் தம்முடைய வான் றாசுங் கொங்கை
பணிக்கக் கடைக்கண்கள் பாரா—வணிக்கமைந்த
௨௨௧. குன்றாத நித்திலக் கோவையும் பொன்னிறத்த
பொன்றாத பட்டும் புனைகென்று—நின்று
௨௨௨. கொடுத்தன கொங்கைகளுங் கொண்டன தானு
மடுத்தனர் தோண்மே லயர்ந்தாள்—கடுத்துக்
௨௨௩. கவரு மனங்கனுடன் கைகலந்த தன்றித்
தவரு முதுகிளவித் தாய—ரவரெங்குங்
௨௨௪. கூசினார் சந்திற் பணிநீர் குழைத்திழைத்துப்
பூசின ராலி பொழிந்தொழிந்தார்—வீசினு
௨௨௫. ரிட்டார் நிலவி ளிளந்தென் றலுங்கொணர்ந்து
சுட்டார் குளிரி தொழித்தெடுத்தார்—விட்டாரோ
௨௨௬. பள்ள மதனிற் படரும் பெரும்புனல்போ
லுள்ள முயிரை யுடன்கொண்டு—வள்ளல்பின்
௨௨௭. னோதை மறுகி லுடன்போன போக்காலிப்
பேதை நடுவே பிழைத்தொழிந்தாள்—மாதரில்

அரிவை.

௨௨௮. வாரி படுமழுத மொப்பாண் மதுகாஞ்சூழ்
வேரி கமழ்கோதை வேறொருத்தி—மூரித்தேர்த்
௨௨௯. தட்டுஞ் சிறுகப் பெருஞ் சிறுகத்திற்
கட்டுங் கனபொற் கலாபாரம்—பட்டுந்

௨௩௦. துகிலுங் கரப்பஞ்சு சுடர்பரப்பிக்கு லகபோ
யகல்கின்ற வல்கு லரிவை—யிகலி
௨௩௧. யொருகுகி மருங்குகடிற் தொன்றினைவந் தொன்று
நெருக்கிய மாமை கிரம்பித்—தருக்கி
௨௩௨. யிடங்கொண்டு பின்னுக் கொடியொன் றிரண்டு
குடங்கொண்டு நின்றதெனக் கூறத்—தடங்கொண்
௨௩௩. டிணைத்துத் ததும்பி யினையோர்க ணெஞ்சம
பிணைத்துத் தடமுக்கட்டிற் பெய்து—பிணைத்துப்
௨௩௪. பெருமை யுவமை பிறங்கெலிரீர் ஞாலத்
தருமை படைத்ததனத் தன்னங்—தருமை கா
௨௩௫. யெறித்துக் கடைபோ யிருபுடையு மெல்லே
குறித்துக் குழையளவுங் கொண்டு—மறித்து
௨௩௬. மதர்த்து வரிபரந்து மைநதர் மனங்கள்
பதைத்து விழுகிறத்திற் பட்டுத்—ததைத்துக்
௨௩௭. கழுநீ ரிதழின் கள்ளழித்து மாணின்
விழிநீர்மை வாய்த்த விழியான்—முழுது
௨௩௮. நெறிந்து கடைகுழன்று நெய்த்திருண்டு நீண்டு
செறிந்து பெருமுருகு தேக்கி—நறுந்துணர்
௨௩௯. வார்த்து கொழுந்தெழுந்த வல்லியாய் மாநதவிரர்
சோர்ந்து மிகையசைந்த சோனையாய்ச்—சேர்ந்து
௨௪௦. திருவிருந்த தாமரையாய்ச் செவறடைந்த வண்டின்
பெருவிருந்து பேணுங் குழலான்—பொருகுகிறின்
௨௪௧. வந்து மறுகி லொருநான் மனுரலத்தீதான்
றந்த பெரிய தனிமைக்கட்—செய்க் கிழக்
௨௪௨. கோணே கவர்ந்தெம்மைக் கொண்டனன் வந்தெமக்குத்
தானே தரிற்றருக வென்பனபோற்—பூநே
௨௪௩. ரிணைக்கையுந் தோளு மிடுதொடிக ளோந்தா
துணைக்கண் டியிற்றத் துயிலா—மணக்கூந்தல்
௨௪௪. போது மறந்தும் புணையா பொலங்குச்சு
மீது படத்தரியா வெம்முலைகள்—சோதி
௨௪௫. யடுக்குங் கனபொற் றுகிப்பேணு தல்குல்
கொடுக்குந் தெருணெஞ்சு கொள்ளா—தெடுக்குங்

௨௪௬. கருப்புச் சிலையனங்கள் கையம்பாழ் வீழ்
நெருப்புக் குருகி நிறைபோ—யிருப்புழிப்
௨௪௭. பாடிய பூவைக்கும் யாதும் பரிவின்றி
யாடிய தோகைக்கு மன்பின்றிக்—கூடிய
௨௪௮. கிள்ளைக்குத் தம்மிற் கிளநு மிளவன்னப்
பிள்ளைக்கு மாற்றாள் பெயர்ந்துபோய்க்—கொள்ளை
௨௪௯. பயக்கு மலர்க்குரவப் பந்தர்ப் படப்பை
நயக்கு மிளமரக்கா நண்ணி—வயக்களிற்று
௨௫௦. மன்னன் குலப்பொன்னி வைகலு மாடுதிரா
லன்னங்கா ணீரென் றழிவுற்றுஞ்—சென்னி
௨௫௧. பெருகும் புகாரடையப் பெற்றிரான் மற்றைக்
குருகுரா ளென்று குழைந்துஞ்—கருகிய
௨௫௨. நீலக் குயிலினங்கா ணீர்போலுஞ் சோண்டிச்
சோலைப் பதில்வீ ரெனத் துவண்டும—பீலிய
௨௫௩. பேரியன் மஞ்ஞை பெறுதிராற் கொல்லியு
நேரியுஞ் சேர்வீ ரெனநெகிழ்ந்து—நேரியன்
௨௫௪. தண்டுழாய் மாலை பலகாலுந் தைவந்து
வண்டுகாள் வாழ்வீ ரெனமருண்டுந்—தொண்டிக்கோன்
௨௫௫. மன்றன மலையத்து வாளருவி தோய்ந்தன்றே
தென்றல் வருவ தெனத்திகைத்து—நின் றயர்காள்
௨௫௬. மன்னற்கு முன்னன் வளவ நகலங்கள்
முன்னர்ப் பணில முழங்குதலுந்—தன்னிற்போய்ப்
௨௫௭. பேணுந் திருமடனு மென்றும் பிரியாத
நாணும பெருவிருப்பா னல்கூரக்—காணுங்கா
௨௫௮. லேய்ப்ப வுதிர்வந திரவி யுருவவொளி
வாய்ப்ப முகபங் கயமலர்ந்தாள்—போய்ப்பெருகு
௨௫௯. மீதா ரகல்குல் வீழ்கின்ற மேகலையும்
போதாத வண்ணம் புடைபெயர்ந்தாள்—சோதி

௨௫௬. “தண்டு வாய்ப் பலகாலுந் தைவந்து”—எனவும் “தெண்டி
ரைக்கோன்” (தனிச்சீர்) எனவும்—பி. ம்.

௨௫௮. “போய்ப்பெயா”—பி - ம்.

- உசு0. குழைய நடுவொடுக்குங் கொங்கையுந் தோளும்
பழைய படியே பணைத்தாள்—பிழையாத
- உசுக. பொன்னித் துறைவன் பொல்தார் பெறத்தகுவார்
தன்னிற் பிறரின்மை சாதித்தாள்—சென்னிக்குப்
- உசுஉ. பாராண் முலையாலும் பங்கயத்தா டோளாலும்
வாரா விருப்பு வருவித்தா—ளோரணங்கு

தெரிவை.

- உசுங. கோது விரவாக் கொழும்பாகு கொய்தனிரின்
போது புலராப் பொலங்கொம்பு—பீது
- உசுச. முயலா லுழங்கா முழுத்திங்கள் வானிற்
புயலா லுழங்காப் புதுமின்—னியல்கொண்
- உசுநு. டெழுதாத வேவ மெழுசிறைய வண்டு
கொழுதாத கற்பகத்தின் கொந்து—முழுது
- உசுங். மிருளாக் கலாபத் திளந்தோகை யென்றும்
தெருளாக் கனியளிக்குந் தேறல்—பொருளால்
- உசுஎ. வருந்தக் கிடையாத மாணிக்கம் யூர்க்கு
மருந்தத் தெவிட்டா வழுதந்—திருந்திய
- உசுஅ. சோலைப் பசுந்தென்ற னாது வரவந்த
மலைப் பொழுதின்கண் மண்டபத்து—வேலை
- உசுக. விரிந்த நிலாமூன்றில் வீழ்மகரப் பேழ்வாய்
சொரிந்த பனிக்கற்றை தூங்கப்—பரிந்துழையோர்
- உசு0. பூசிய சாந்தங் கமழப் பொறிவண்டு
மூசிய மௌவன் முருகுயிர்ப்பத்—தேசிகப்
- உசுக. பேரிசை யாழ்ப்பாணன் பேதை விறலியொடுஞ்
சேர கினிதிருந்த செவ்விக்கண்—ணேரியுங்
- உசுஉ. கோழியும் வேவ்கையு முப்பணையுங் கோரமும்
பாழி யயிரா பதப்பகடு—மாழயான்
- உசுங். சூடிய வாரமு மாணையுஞ் சோணுந்
காடு திரைத்தெறியுங் காவிரியும்—பாடுகெனக்

உசு0. “நடுவொதுங்கக்”—பி . ம்.

உசுங். “காடுதிரைத்திரைக்குங்”—பி . ம்.

௨௭௬. கூன வியாழெழுத்தான் பாணன் கொதித்தெழுந்து
வேன லரசனுநதன் வில்லெடுத்தான்—தேனியிர்
௨௭௭. தந்திரி யாழ்ப்பாணன் ஹைவந்தான ஹைவந்தான்
வெந்திறன் மாரனுநதன் வில்லினான்—முநத
௨௭௮. நிறைநரம்பு பண்ணி நிலைதெரிந்தான் பாணன்
றிறன்மதனு மம்பு தெரிந்தான்—விறலியொடும்
௨௭௯. பாண னொருபாணி கோத்தான் பலகோத்தான்
றாணி தொலையச் சுளிந்துவேன்—மாண
௨௮௦. விசைத்தன பாண னியாழ்ப்பாணி யெய்து
விசைத்தன வேனிலான் பாணி—விசைத்தெழுந்த
௨௮௧. வீணை யிசையாலோ வேனிலா னம்பாலோ
வாணுதல் வீழா மதிமயங்காச—சேணுலாம்
௨௮௨. வாடை யனைய மலையா நிலநதனையுங்
கோடை யிதுவென்றே கூறினான்—நீடிய
௨௮௩. வாரை முனிந்த வனமுலைமேல் விட்டபனி
நீரை யிதுவோ நெருப்பெனரு—ஞரொலாங்
௨௮௪. காக்குந் துடியை யழிக்குங் கணைமாரன்
தாக்கும் பறையென்றே சாற்றினான்—சேக்கைதொறும
௨௮௫. வாழு முலகத் தெவரு மனங்களிப்ப
வீழு நிலவை வெயிலென்றான்—கோழிகோ
௨௮௬. நெய்கோ னகளங்க னேமுலகுங் காக்கின்ற
செங்கோல கொடுங்கோல் சிலர்க்கென்றான்—கங்குல
௨௮௭. புலருந தனையுங் புலமபினு ளாங்குப்
பலநம பணிந்து பாவக—குலகிரிசூ
௨௮௮. முழிப் புவன ாநய வுடைப்பிரான்
சூழிக் கடாயாணே தோன்றுதலும—யாழி
௨௮௯. னிழைக்கு மிசைமுதலா வெப்பகைக்கு மாற்ற
துழைக்கு முயிர் தழைப்ப நோயிப்—பிழைத்தனளாய்
௨௯௦. முட்டுந் திகிரி கிரியின முதுமுதகிர்
கட்டுங் கடவுட் கடாயாணே—யெட்டுந்

௨௮௬. தரிக்கு முலகந் தனிதரித்த கோணப்
பரிக்கு மயிரா பதமே—செருக்கிப்
௨௯௦. பொருந்த நினையாத போர்க்கலிங்க ரோடி
யிருந்த வடவரைக ளெல்லாந்—திருந்தா
௨௯௧. விதையம் பொருதழித்த விந்தமே போலப்
புதைய நடந்த பொருப்பே—சிதையாத்
௨௯௨. திங்கட் குலத்திற்குந் தெய்வப் பொதியிற்கு
மங்கடி பழங்குமரி யாற்றிற்குந்—தங்கள்
௨௯௩. படிக்கும் பொருநிருப பன்னகங்கள் வீழ
விடிக்குந் தனியசனி யேறே—கடிப்பமைந்த
௨௯௪. யாம முரசா விழந்த நிறைநினது
தாம முரசு தரப்பெற்றே—ஐம
௨௯௫. விடைமணி யோசை விளைத்தசெலிப் புண்ணின்
புடைமணி யோசை புலர்கதேன்—தாடமுலைமே
௨௯௬. லாறு மலையக்கா லட்டரு டினசெலியின்
மாறூப் பெருங்காற்றான் மாற்றினேன்—வேறுகக
௨௯௭. கூடும் பனித்திவலை கொண்டுபோ மென்னுயிர்நீ
விசு மதத்திவலை யான்மீட்டேன்—மூசிய
௨௯௮. காருலா மோதக் கடலமுழங்க வந்ததுயர்
நேரிலா நீமுழங்க நீங்கினேன்—பேரிரவி
௨௯௯. லென்மே லனங்கன் வரவந்த வின்ன லெல்லா
நின்மே லனகன்வர நீங்கினே—னின்னுந
௩௦௦. கடைபோக வென்னுபிரைக் காததியேல் வண்டு
புடைபோகப் போதம பொருப்பே—விடைபோய்நீ
௩௦௧. ராட்டிந் தடங்கலக்கின் மாரற் கயில்வாளி
காட்டிந் தடமே கலக்குவாய்—கேட்டருளாய்
௩௦௨. கார்நாணு நின்கடத்து வண்டொழியக் காமனார்
போர்நாணின் வண்டே புடைததுதிர்ப்பாய்—பார்நாதன
௩௦௩. செங்கைக் கரும்பொழியத் தின்கைக் கனங்கனார்
வெங்கைக் கரும்பே விரும்புவா—பெங்கட்

௩௦௪. குயிரா யுடலா யுணர்வாகி யுள்ளா
யயிரா பதமேரீ யன்றே—பெயராது

௩௦௫. நிற்கண்டா யென்றிரந்து நின்ற ணுதலாக [கோன்
விற்கொண்ட பேரிளம்பெண் வேறொருத்தி—கொற்கையர்

பேரிளம்பெண்.

௩௦௬. மல்லற் புயத்தரீன் நன் மால்யாணக் கைபோலக்
கொல்லத் திரண்ட குறங்கினு—ளெல்லையில்

௩௦௭. கோடுங் கொலைகுயின்ற சேடன் குருமணியேவயர்
தாடும் படமனைய வல்குலாள்—சேடியாய்த்

௩௦௮. தம்மை யெடுக்கு மிடைகடிந்த தம்பழிக்குக்
கொம்மை முகஞ்சாய்த்த கொங்கையாள்—செம்மை

௩௦௯. நிறையு மழகா நிகரழித்துச் செய்யா
ஞறையு மலர்பறிப்பா ளொப்பாள்— நறைகமழு

௩௧௦. மாலை பலபுனைந்து மான்மதச்செஞ் சாந்தெழுதி
வேலை தருமுத்த மீதணிந்து—சோலையில்

௩௧௧. மாணு மயிலு மனைய மடந்தையருந்
தாணு மழகு தரவிருப்பத்—தேனிமி

௩௧௨. ஞற விளம்பாளை யுச்சிப் படுகடுந்
தேறல் வழந்திழிந்த செவ்விக்கண்—வேறாக

௩௧௩. வாக்கி மடனிறைத்து வண்டு மலுறரையும்
போக்கி யொருத்தி புகழ்ந்துதர—நோக்கி

௩௧௪. வருந்திச் சிறுதுள்ளி வள்ளுகிரா லெற்றி
யருந்தித் தமர் மீம லயர்ந்தாள்—பொருந்து

௩௧௫. மயக்கத்து வந்து மன்துங்க துங்க
னயக்கத் திருக்கனவு நல்கு—முயக்கத்து

௩௧௬. மிக்க விழைவு மிதகளிப்பு மத்துயிலு
மொக்க விதல் வுடனெழுந்து—பக்கத்து

௩௧௭. வந்து சுடரு மொருபளிக்கு வார்சுவரிற்
றந்த தனதுரிழ றுணைக்கிப்—பைந்துகிற்

௩௧௮. காசுரு மல்குந் கலையே கலையாகத்
துசு புடைபெயர்ந்து தோணெகிழ்ந்து—வாசஞ்சேர்

௨௧௯. சூடிய மாலை பரிந்து துணைமுலைமே
லாடிய சாந்தி னணிசிதைந்து—சூடிய
௨௨௦. செவ்வாய் விளர்ப்பக் கருங்கண் சிவப்பூர
வெவ்வா னுதலும் வெயுராரும்ப—விவ்வாறு
௨௨௧. கண்டு மகிழ்ந்த கனவை நனவாகக்
கொண்டு பலர்க்கும் குலாவுதலும்—வண்டுசூழ்
௨௨௨. வேரிக் கமழ்கோதை வேறாகத் தன்மனத்திற்
பூரித்த மெய்யுவகை பொய்யாகப்—பாரித்த
௨௨௩. தாமக கனிகை நிழற்றச் சயதுங்க
ஞமக் நடாக்களிற்று நண்ணுதலுந்—தேமொழியுந்
௨௨௪. கண்டது கெட்டேன் கனவை நனவாகக்
கொண்டது மமமதுசசெய் கோலமே --பண்டலகிற்
௨௨௫. செய்த தவஞ்சிறிது மில்லாத தீவினையேற்
கெய்த வருமோ யிவனென்று—கைகொழுது
௨௨௬. தேறி யொருகாலுந் தேறாப் பெருமைய
லேறி யிரண்டா வதுமயங்கி—மாறிலாத்
௨௨௭. தோழியர் தோண்மே லயர்ந்தாளத் தோழியரு
மேழுயர் யானை யெதிரோடி—யாழியாய்
௨௨௮. மாடப் புகாருககும் வஞ்சிக்குங் காஞ்சிக்குங்
கூடற்குங் கோழிக்குங் கோமாளே—பூடலர்
௨௨௯. சாருந் திகிரி தணையுருட்டி யோரேழு
பாரும் புரக்கும் பலவனே—சோர்னின்றிக்
௨௩௦. காத்துக் குடையொன்று லெட்டுத் திசைகனித்த
வேத்துக் குலகிரியின் மேருவே—போர்த்தொழிலா
௨௩௧. லேனைக கலிங்கங்க ளோழனையு|போய்க்கொண்ட
தானைத் தியாக சமுத்திரமே—மானப்போ
௨௩௨. ரிமப ரொழபொழில் வட்டத் திகல்வேந்தர்
செம்பொன் மவுலிச் சிகாமணியே—நம்பநின்
௨௩௩. பாரிற் படுவன பம்மணியு நின்கட
னீரிற் படுவன நித்திலமு—நேரிநின்
௨௩௪. வெற்பில் வயிரமும் வேந்தரின் சோணட்டுப்
பொற்பின் மலிவன பூந்துகிலு—கிற்பணியக்

௩௩௫. தொண்டா பிவடனது கொங்கைக கொழுஞ்சுணங்குந்
தண்டா மரையின் றளிர்நிறமும—பண்டத்
௩௩௬. துயிலுங் கவர்ந்ததூரின் றொல்குலத்து நீங்கள்
பயிலுந் திருநாற் படியே—பயலவளவ
௩௩௭. மன்னிய தொண்டை வளநாடு வானியும்
பொனனி வளநாடு பூஞ்சிலையுள்—கனனித்
௩௩௮. திருநாடு தேருங் குறையறுப்பசு செய்தாற்
றநுநாண் மடமகளிரா தம்மை—யொருநாளவ்
௩௩௯. வேனற ஓரசன் விடுமே யவனசினமிப
பான்றக ணலலா ஞாயிர்ப்பரமே—யானக்காற்
௩௪௦. குனறே யெனத்தகுநின் கோபுரத்திற ஹங்குமணி
யொனறே யுலகுக் கொழியுமே—யென்றினைய
௩௪௧. கூறி வணங்கிடு பிவவளவுங் கோதைமேற்
சிறி யனங்கன் சிலைவளைபப—மாரழியக
௩௪௨. குததுங் கடாக்களிறறுப் போந்தான கொடைசசென்னி
யுத்துங்க துங்க னுலா.

கையு மலரடியுங் கண்ணுங் கனிவாயுரு
செய்ய கரிய திருமாலே—வைய
மளந்தா யகலங்கா வாஸிலே—ற பள்ளி
வளர்ந்தாய் தளர்ந்தாளிம மான.

விக்கிரமசோழனுலா முற்றிற்று.

௩௩௫. “தண்டா நிறையும்”—பி - ம்.

௩௪௧. “செருப்பெயய”—பி - ம்.

